

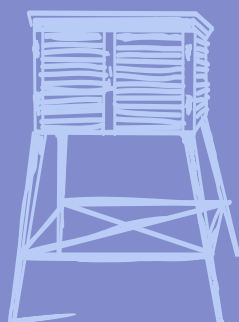
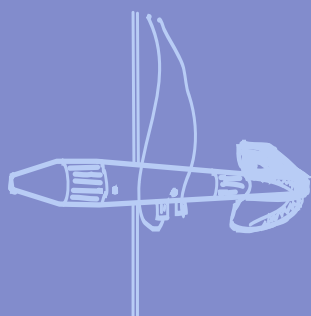
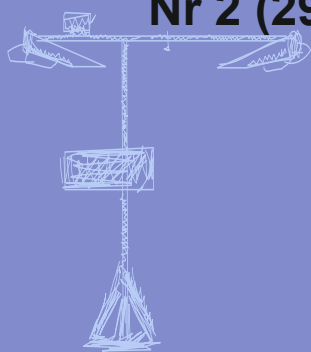
Nr 2 (295)

ISSN 1730-6124

BIULETYN

PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY
HYDROLOGICZNO-
METEOROLOGICZNEJ

LUTY 2026

INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY

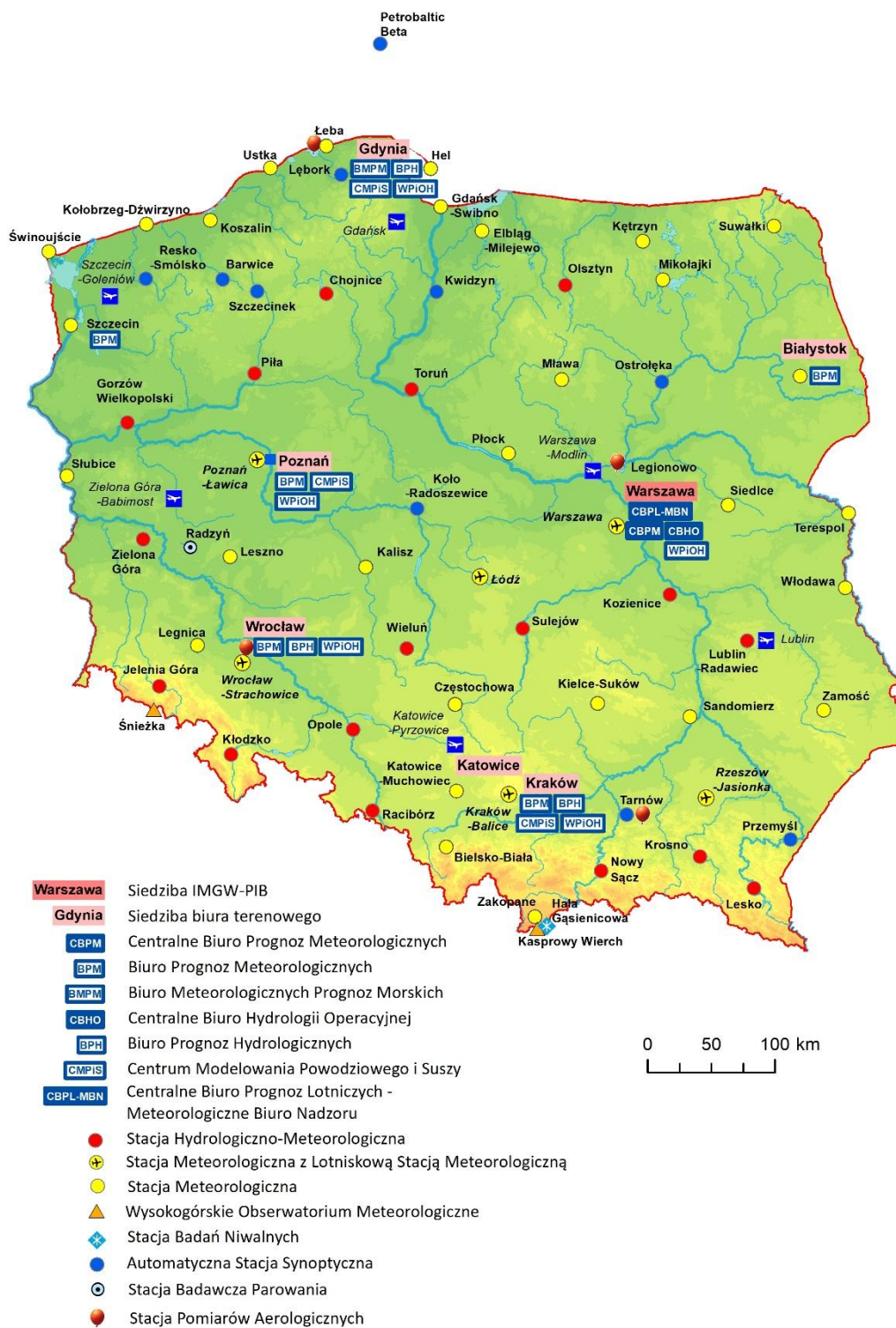
Redakcja biuletynu:

Agnieszka Pietrzykowska

Sławomir Wereski – redaktor naczelny

Pomiary i obserwacje, których wyniki zamieszczono w Biuletynie wykonywane są przez Państwową Służbę Hydrologiczno-Meteorologiczną IMGW-PIB.

Dane w Biuletynie (meteorologiczne i hydrologiczne) pochodzą z operacyjnej bazy danych i ich wartości mogą ulec zmianie po weryfikacji.

SPIS TREŚCI

1.	Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w lutym 2026	5
2.	Warunki meteorologiczne	7
3.	Warunki hydrologiczne	24
4.	Odptyw rzeczny	31
5.	Jeziora	34

TABELE

2.1.	Charakterystyki meteorologiczne w lutym 2026	21
3.1.	Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)	24
3.2.	Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (80 cm i wyższe, o 6 UTC)	25
3.3.	Zestawienie stacji hydrologicznych, na których został przekroczony stan alarmowy.	26
3.4.	Stacje hydrologiczne, na których stan wody w lutym 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2024)	27
4.1.	Odptyw w lutym 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych	32
5.1.	Morfometria i zlewnie jezior	34
5.2.	Stan i temperatura wody jezior w lutym 2026	35
5.3.	Grubość pokrywy lodowej w lutym 2026 [cm]	36

RYSUNKI

2.1.	Mapa synoptyczna (3 II 2026, godz. 00 UTC)	7
2.2.	Mapa synoptyczna (4 II 2026, godz. 12 UTC)	8
2.3.	Mapa synoptyczna (9 II 2026, godz. 12 UTC)	9
2.4.	Mapa synoptyczna (11 II 2026, godz. 12 UTC)	10
2.5.	Mapa synoptyczna (15 II 2026, godz. 00 UTC)	11
2.6.	Mapa synoptyczna (17 II 2026, godz. 00 UTC)	12
2.7.	Mapa synoptyczna (20 II 2026, godz. 12 UTC)	13
2.8.	Mapa synoptyczna (23 II 2026, godz. 12 UTC)	14
2.9.	Mapa synoptyczna (28 II 2026, godz. 00 UTC)	15
2.10.	Średnia miesięczna temperatura powietrza w lutym 2026	19
2.11.	Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w lutym 2026, w stosunku do średniej 1991-2020	19
2.12.	Miesięczna suma opadu atmosferycznego w lutym 2026	20
2.13.	Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w lutym 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020	20
2.14.	Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w lutym 2026	22

3.1.	Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w lutym 2026	28
3.2.	Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w lutym 2026.....	29
3.3.	Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w lutym 2026	30
4.1.	Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach	31
5.1	Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej	34

1. Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w lutym 2026*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w lutym 2026 roku wynosiła $-1,6^{\circ}\text{C}$ i była niższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło $-1,5^{\circ}\text{C}$). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „lekko chłodny” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Luty pod względem termicznym na stosunkowo dużym obszarze obejmującym teren Pomorza Wschodniego, Warmii i Mazur, Podlasia, Mazowsza, Kujaw oraz Lubelszczyzny był znacznie poniżej normy (poniżej $-2,0^{\circ}\text{C}$). Na południe od tej strefy, w pasie rozciągającym się od północno-zachodniej Polski przez centrum kraju po południowy wschód, średnia temperatura powietrza kształtowała się przeważnie w przedziale od $-2,0^{\circ}\text{C}$ do $-0,5^{\circ}\text{C}$ względem normy z wielolecia. W normie termicznej luty został sklasyfikowany nieco dalej na południe, obejmując część województwa lubuskiego, południe Wielkopolski, północ Śląska oraz fragmenty Małopolski i Podkarpacia. Na krańcach południowych Polski miesiąc został sklasyfikowany jako powyżej normy. Najwyższe dodatnie odchylenie od normy odnotowano w Krośnie, gdzie średnia temperatura powietrza była wyższa o $1,3^{\circ}\text{C}$ względem normy; w górach odchylenia były wyższe: na Hali Gąsienicowej nawet o $2,9^{\circ}\text{C}$. Największe ujemne odchylenie wystąpiło w Kętrzynie i wyniosło $-4,1^{\circ}\text{C}$. Najniższą średnią miesięczną temperaturę w lutym odnotowano w Suwałkach ($-6,4^{\circ}\text{C}$), Najwyższą średnią temperaturę zanotowano w Raciborzu i Nowym Sączu (po $1,2^{\circ}\text{C}$).

Pod względem opadów luty na większości stacji był miesiącem bardzo suchym lub suchym, co oznacza, że miesięczna suma opadów wyniosła od 50% do 74% lub od 75% do 89% normy opadowej z okresu referencyjnego 1991-2020. Miejscami, zwłaszcza w województwach wschodnich, miesiąc miał charakter skrajnie suchy, a suma opadów stanowiła mniej niż 50% normy. W normie opadowej luty zapisał się lokalnie w północno-zachodniej części kraju. Na Wybrzeżu oraz na krańcach południowych kraju miejscami był to miesiąc wilgotny, z sumą opadów na poziomie 111-125% normy, a lokalnie nawet bardzo wilgotny, gdzie odnotowano 126-150% normy.

Największą miesięczną sumę opadów zanotowano w Bielsku-Białej, gdzie spadło 66,6 mm, stanowiło to 143% normy wieloletniej i było jednocześnie najwyższym względnym odchyleniem od normy wśród analizowanych stacji. Najniższą miesięczną sumę opadów odnotowano w Płocku, 10,2 mm, co odpowiadało 38,9% normy wieloletniej, w odniesieniu do normy mniej opadów spadło w Suwałkach: 11,8 mm, czyli 37,5% normy.

Na rzekach w lutym notowano początkowo stabilizację, dopiero po wzrostach temperatury powietrza, rozpoczęło się tajanie pokrywy śnieżnej i wahania spowodowane roztopami, w mniejszym stopniu pod wpływem opadów atmosferycznych, występowania zjawisk lodowych i pracy urządzeń hydrotechnicznych. W lutym stan wody niższy lub równy najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2024, odnotowano na 5 stacjach hydrologicznych, na trzech w dorzeczu Wisły, na dwóch w dorzeczu Odry.

Ostatniego dnia lutego (28 II) stan wody na Wiśle znajdował się w strefie wody średniej, jedynie lokalnie w górnym biegu w strefie wody wysokiej, a u ujścia w strefie wody niskiej. Na Narwi stan wody układał się w głównie w strefie wody średniej, lokalnie w strefie wody wysokiej i niskiej. Na Bug tego dnia strefa stanu wody układała się na pograniczu wody średniej i wysokiej. Na Odra obserwowano głównie strefę wody średniej, lokalnie wody wysokiej, a w dolnym biegu strefę wody niskiej. Na Warcie poziom wody układał się przeważnie w strefie wody średniej, w górnym biegu miejscami w strefie wody niskiej.

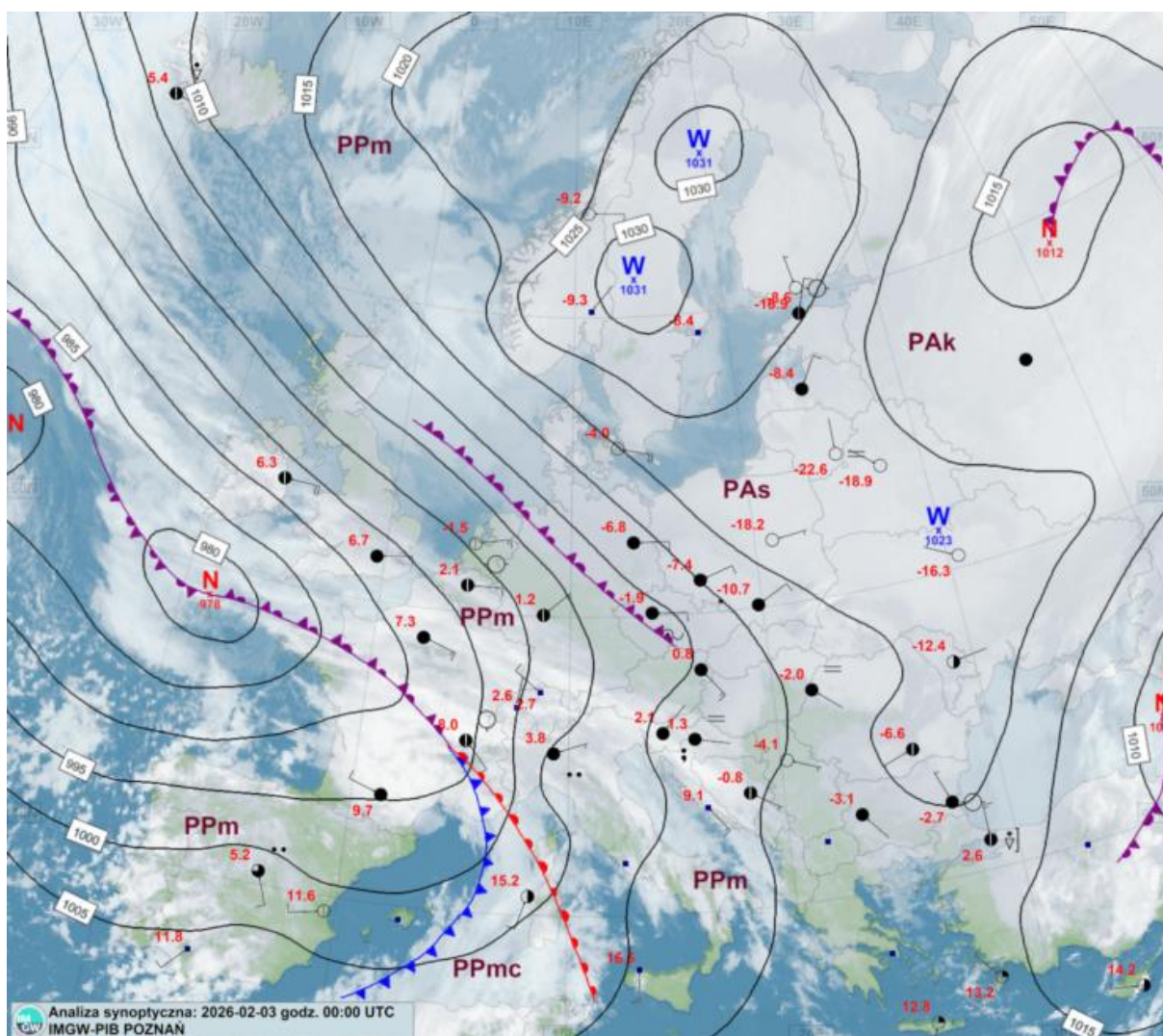
W lutym wartości odpływu w dorzeczu Wisły i Odry były zróżnicowane, ale przeważnie niższe od normy.

W lutym 2026 roku średni stan wody dla wszystkich akwenów (brak danych dla jednego jeziora) niemal nie zmienił się, tj. obniżył się nieznacznie: ubyło średnio 0,6 cm. W sześciu jeziorach stan wody wzrósł, w trzech obniżył się, w dwóch pozostał bez zmiany (Ostrowite, Jasień), a dla jednego (Bachotek) brak danych. W porównaniu do wielolecia 1981-2020, średni dla wszystkich jezior, wieloletni stan wody był niewiele niższy od stanu bieżącego (o niecałe 2 cm). Siedem akwenów wykazywało bieżący nadmiar wody, a cztery jeziora wykazywały bieżący niedobór wody. Średnia miesięczna wartość temperatury wody dla wszystkich jezior wyniosła 1,2°C, po spadku miesiąc do miesiąca o 0,3°C. Trwała pokrywa lodowa występowała generalnie w całym lutym na wszystkich akwenach, dla których posiadano dane. Była ona duża i maksymalnie grubość jej wyniosła 52 cm (Jasień).

* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

2. Warunki meteorologiczne

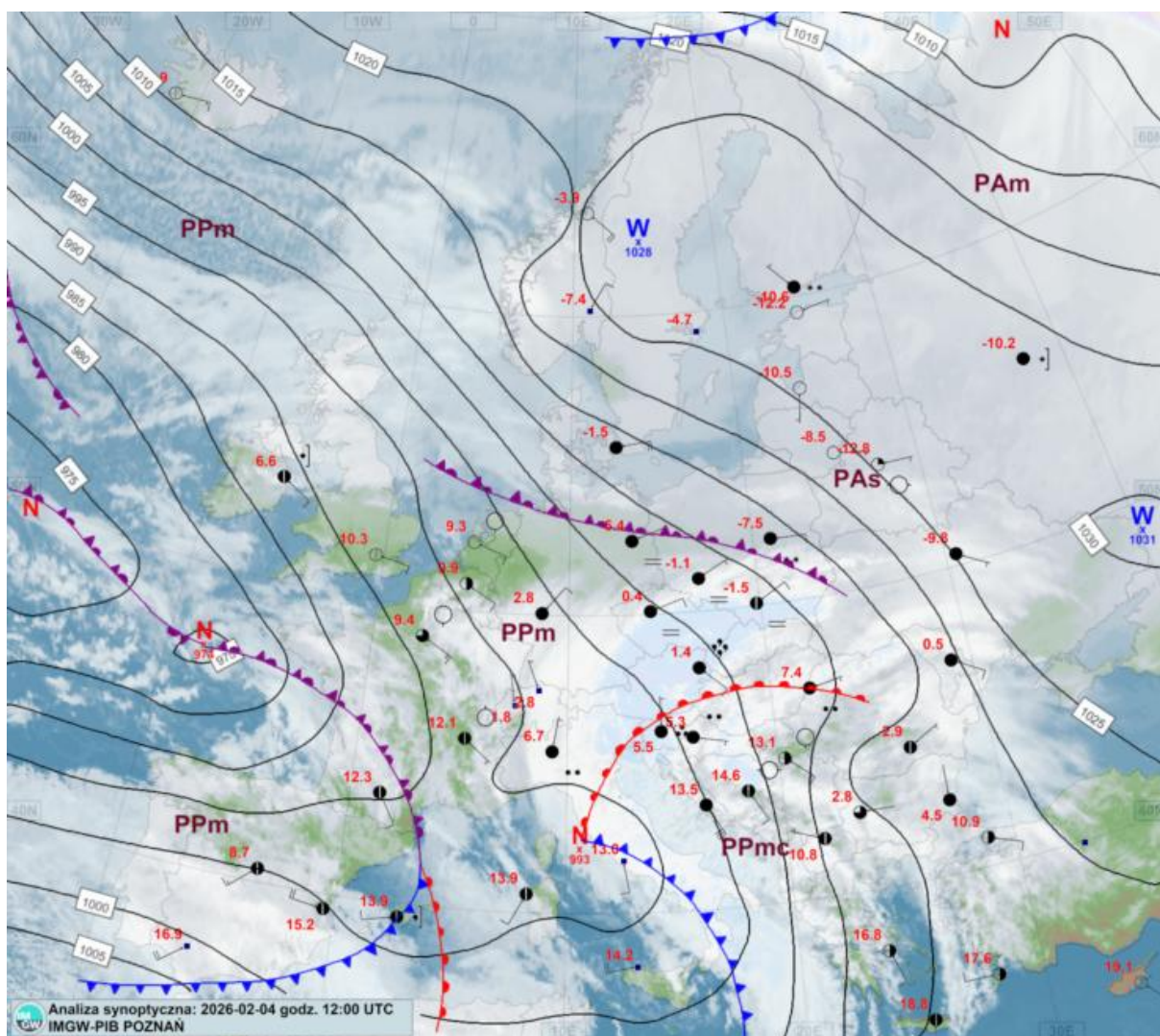
W okresie 1-3 II nad Polską dominował wyż znad Skandynawii, co sprzyjało napływowi mroźnego i suchego powietrza arktycznego kontynentalnego z północnego wschodu. Był to najzimniejszy okres w analizowanym miesiącu; 2 II w Suwałkach temperatura minimalna wyniosła $-27,7^{\circ}\text{C}$, co stanowiło wartość od dawna nienotowaną. Przeważała pogoda słoneczna, z zachmurzeniem małym i umiarkowanym. Zachmurzenie duże występowało głównie na południu i południowym zachodzie, miejscami ze słabymi opadami śniegu, zwłaszcza w obszarach podgórskich. Lokalnie na południu i w centrum pojawiały się również słabe marznące opady deszczu i mżawki. Dobowe sumy opadu nie przekraczały 20 mm. Najsilniejsze porywy wiatru wystąpiły w górach: w dniu 3 II do 26 m/s na Kasprowym Wierchu oraz 25 m/s na Śnieżce.

Rys. 2.1. Mapa synoptyczna (3 II 2026, godz. 00 UTC)

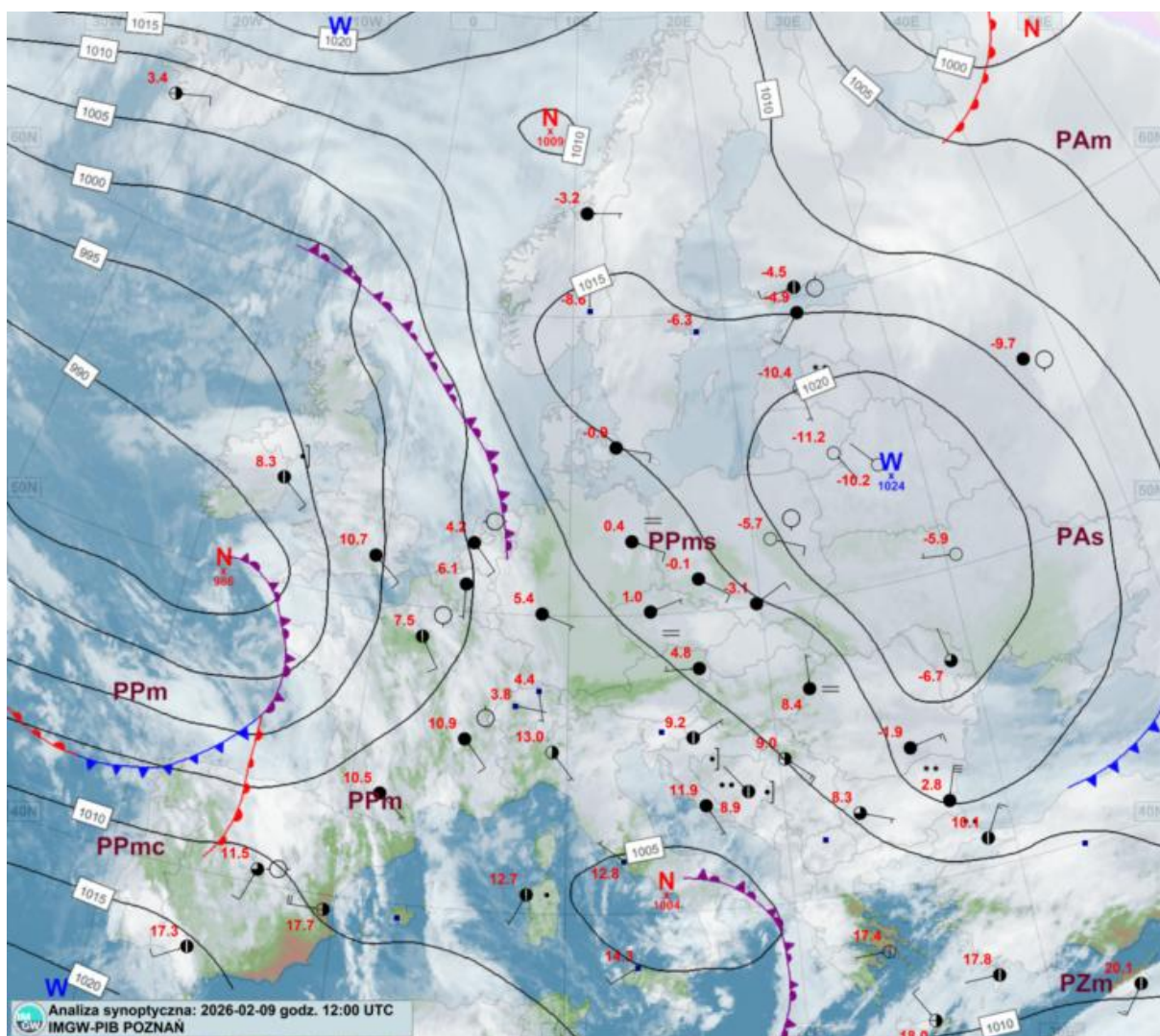
W okresie 4-8 II Polska znalazła się w zasięgu zatoki niżowej nasuwającej się od południa wraz z frontem atmosferycznym. Zmienił się typ pogody: dominowało zachmurzenie duże i całkowite. Występowały opady deszczu i mżawki, miejscami marznące i powodujące

gołoledź. Na północy oraz miejscami na wschodzie notowano także opady śniegu oraz deszczu ze śniegiem. Lokalnie tworzyły się silne zamglenia i gęste mgły, zwłaszcza na południu, w centrum i na zachodzie kraju. Pomiędzy północą a południem Polski utrzymywała się duża różnica temperatury powietrza, związana z obecnością dwóch różnych mas powietrza rozdzielonych frontem. Dobowe sumy opadu na ogół nie przekraczały 20 mm; wyjątkiem był 7 II, kiedy w Orzechu odnotowano 23 mm. Najsilniejszy wiatr występował w górach: do 33 m/s na Śnieżce i do 26 m/s na Kasprowym Wierchu (oba 5 II).

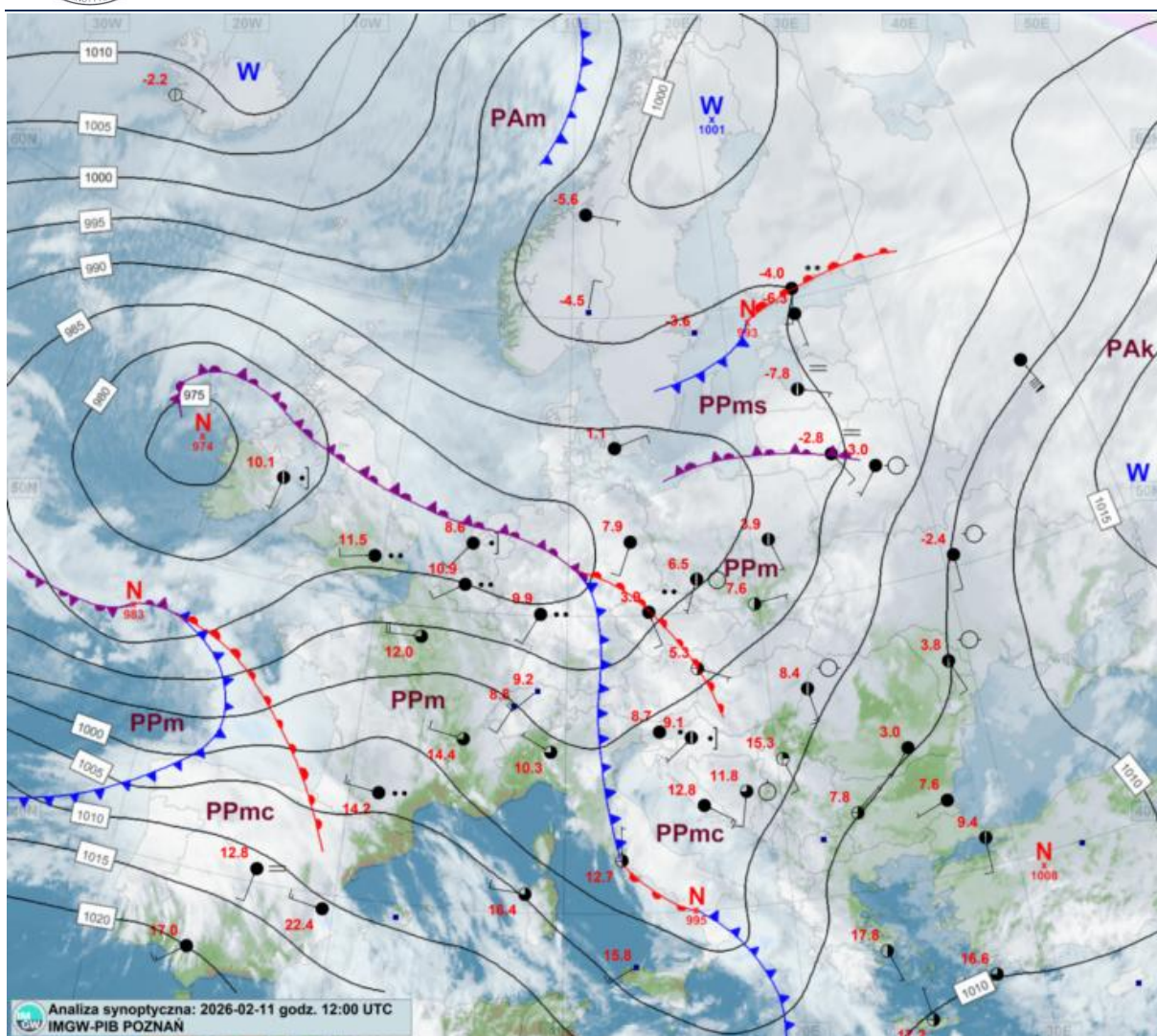
Rys. 2.2. Mapa synoptyczna (4 II 2026, godz. 12 UTC)

9 II przejściowo nad Polską dominował wyż, który przemieszczał się z północnej części kontynentu w kierunku południowo-wschodnim. Ponownie napłynęło mroźne powietrze i nocami temperatura minimalna obniżyła się w wielu miejscach do wartości dwucyfrowych, najchłodniej było na północnym wschodzie, gdzie minimalna temperatura w nocy z 8 na 9 II i 9 na 10 II sięgnęła do -20°C . Na północnym wschodzie zachmurzenie było małe lub bezchmurnie, na pozostałym obszarze duże z większymi przejaśnieniami. Na zachodzie, południu i w centrum miejscami występowały słabe opady śniegu, lokalnie także marznącego deszczu powodującego gołoledź. Na północy miejscami tworzyły się mgły, miejscami gęste i marznące.

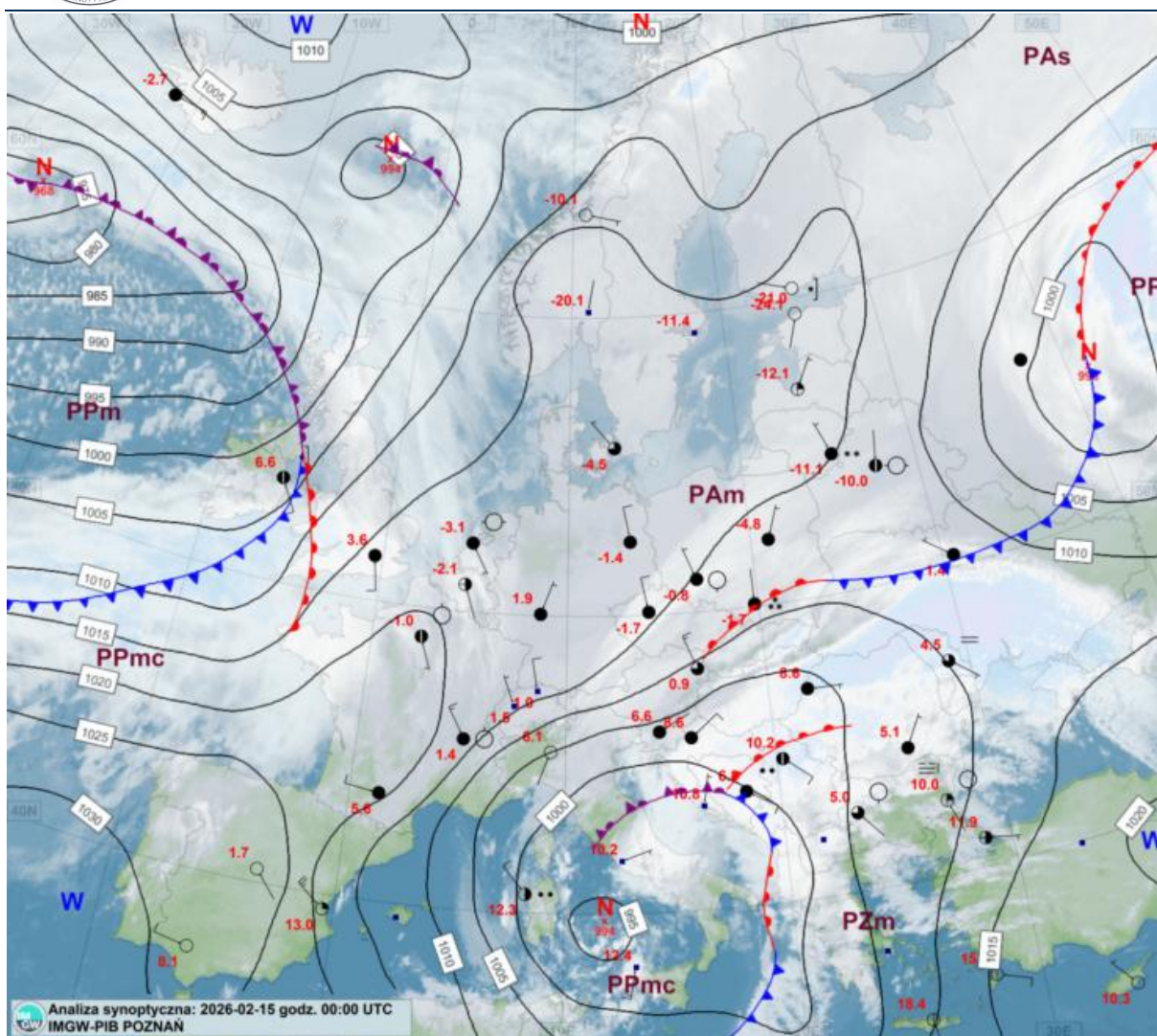
Rys. 2.3. Mapa synoptyczna (9 II 2026, godz. 12 UTC)

Od 10 do 13 II nad Polską dominowały nize z układami frontów atmosferycznych. Oznaczało to ponowny napływ ciepłego i wilgotnego powietrza polarno-morskiego. Przeważało zachmurzenie duże i całkowite, z większymi przejaśnieniami głównie na południu i południowym wschodzie kraju. Występowały opady deszczu, a na północy także deszczu ze śniegiem i śniegu, miejscami marznące i powodujące gołoledź; okresami obserwowano również gęste mgły, zwłaszcza na północy i w centrum. Lokalnie, szczególnie na północy oraz w rejonach górskich, opady śniegu bywały okresami umiarkowane lub silne. W tym okresie najwyższe dobowe sumy opadu odnotowano 11 II w Wołosatem (23 mm, woj. podkarpackie) oraz 12 II w Ostrzycach - Brodnicy Górnej (21 mm, woj. pomorskie). Najsilniejsze porywy wiatru występowały w dniu 11 II: w górach sięgały 28 m/s na Kasprowym Wierchu, 27 m/s na Śnieżce, a poza górami 20 m/s w Bielsku-Białej i 16 m/s w Zakopanem.

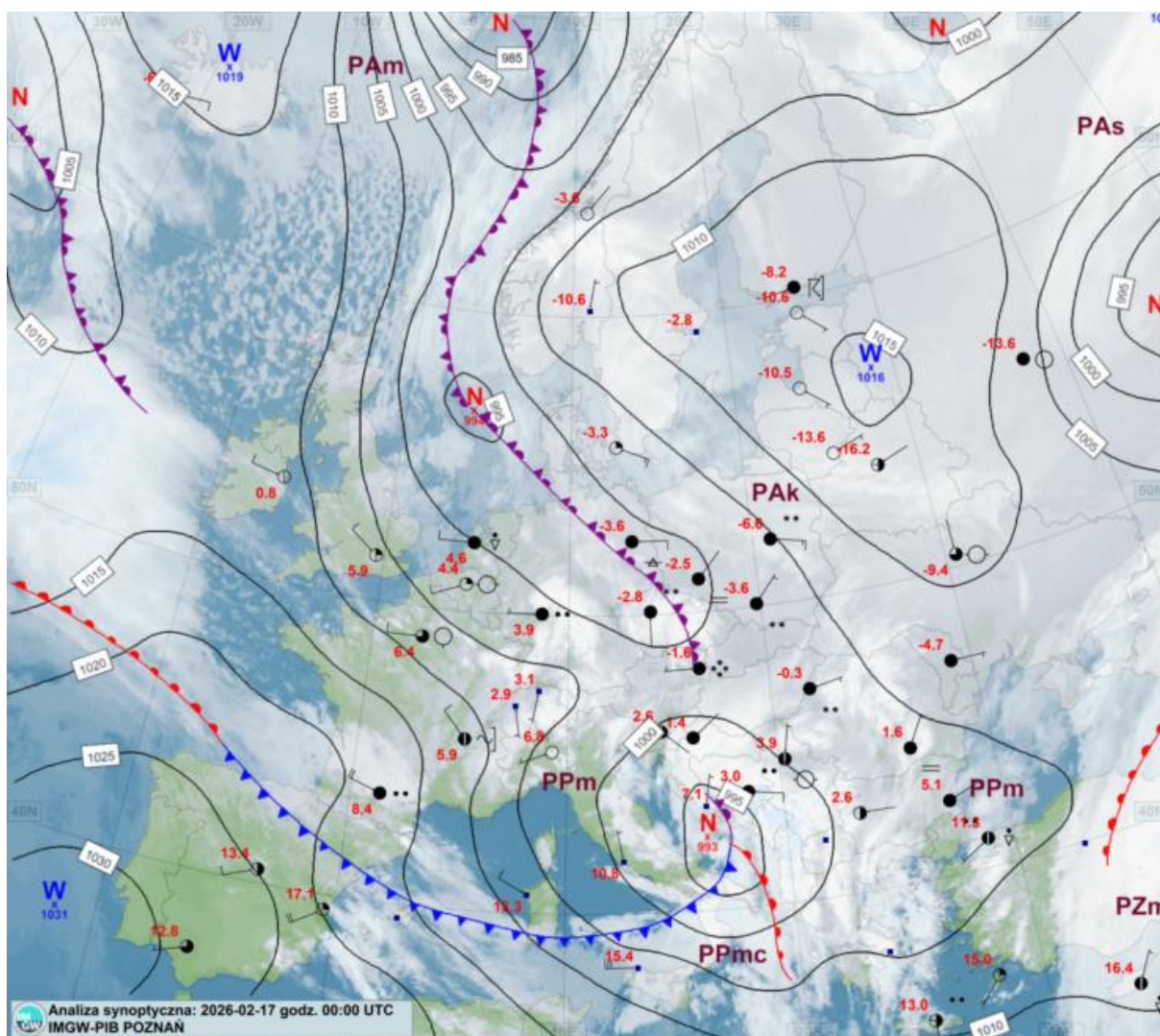
Rys. 2.4. Mapa synoptyczna (11 II 2026, godz. 12 UTC)

14-15 II nad Polską dominował wpływ wyżu, którego główne centrum znajdowało się w rejonie Bałtyku, natomiast na południu i południowym wschodzie nadal zaznaczał się wpływ zatoki niżowej i frontu atmosferycznego. Napływało mroźne powietrze, a podczas nocnego ochłodzenia (w nocy 15/16 II) temperatura minimalna na północnym wschodzie spadała lokalnie do około -20°C . Na północy i północnym wschodzie pojawiały się większe przejaśnienia i rozpogodzenia, natomiast w strefie frontu przeważało duże zachmurzenie. Występowały opady śniegu, miejscami także deszczu ze śniegiem i deszczu oraz lokalnie marznącej mżawki powodującej gołoledź. Miejscami, zwłaszcza na Śląsku i w Małopolsce, opady śniegu były okresami umiarkowane lub silne. W analizowanym okresie najwyższe dobowe sumy opadu odnotowano 14 II na stacjach: Leskowiec 35 mm (woj. małopolskie) oraz Wapienica 27 mm (woj. śląskie). Najsilniejsze porywy wiatru wystąpiły w górach i sięgały 26 m/s na Śnieżce (15 II) i 17 m/s na Kasprowym Wierchu (14 II).

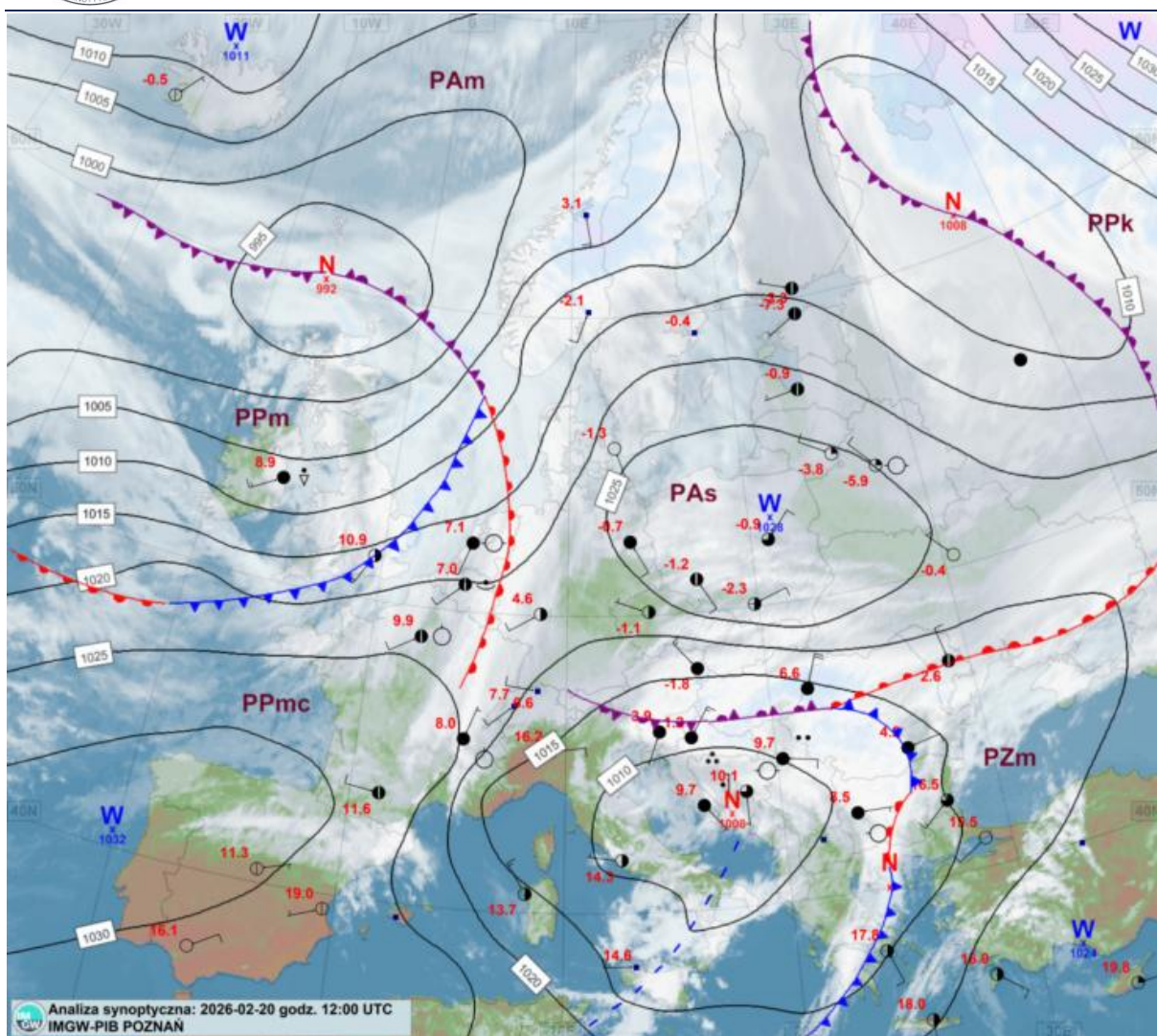
Rys. 2.5. Mapa synoptyczna (15 II 2026, godz. 00 UTC)

Od 16 do 18 II nad Polskę zaczęły się ponownie przemieszczać niż z układami frontów atmosferycznych, stopniowo wypierając mroźne, kontynentalne powietrze; z zachodu napływało cieplejsze powietrze polarne morskie. Przeważało zachmurzenie duże i całkowite, jedynie miejscami pojawiały się większe przejaśnienia i rozpogodzenia, głównie na północnym wschodzie oraz południowym wschodzie kraju. Występowały opady śniegu, miejscami także deszczu ze śniegiem i deszczu, szczególnie na południu; lokalnie opady śniegu miały natężenie umiarkowane. Dobowe sumy opadu nie przekraczały 20 mm. Najsilniejsze porywy wiatru wystąpiły w dniu 16 II: do 27 m/s na Śnieżce, do 20 m/s na Kasprowym Wierchu oraz 15 m/s w Helu.

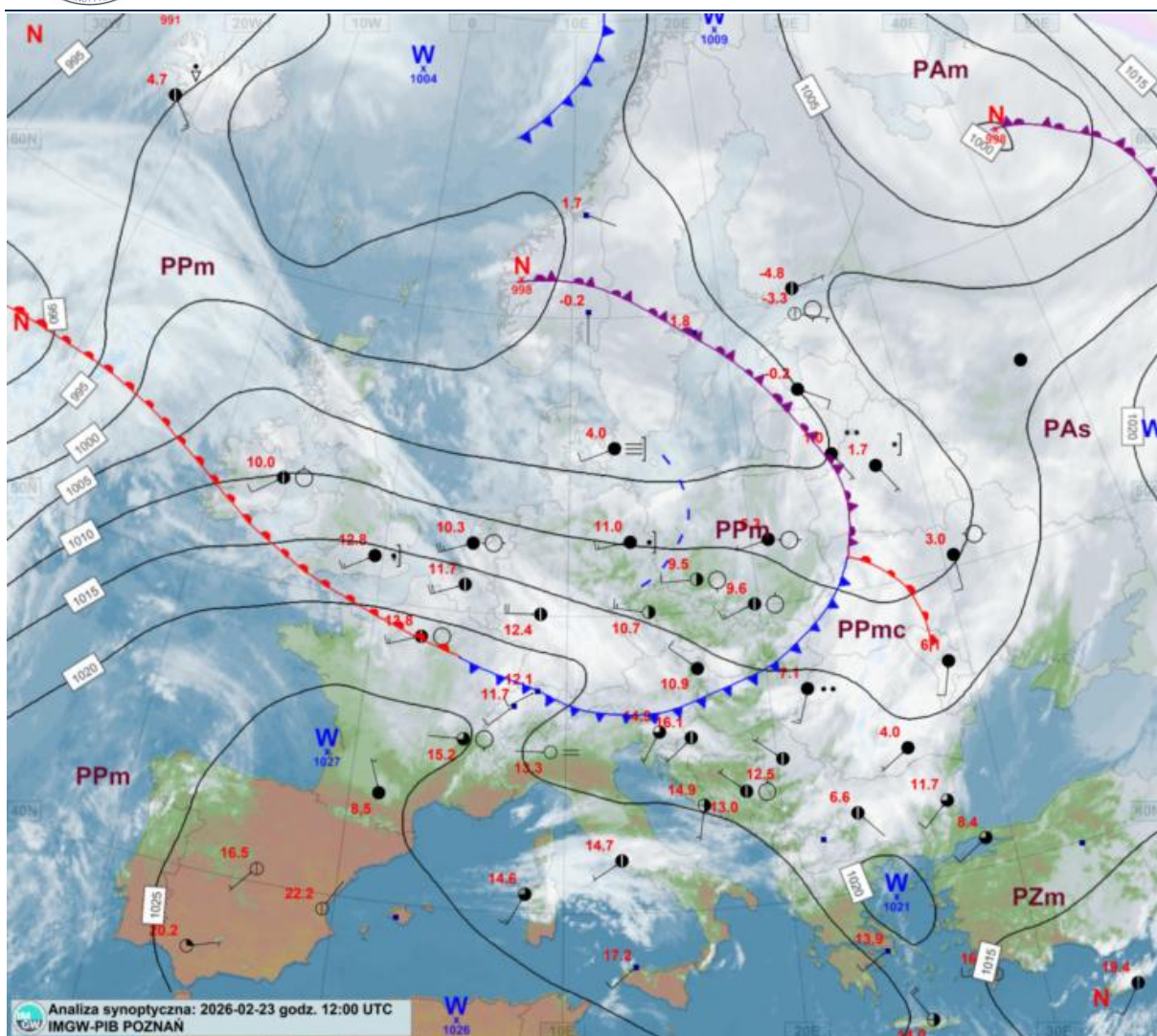
Rys. 2.6. Mapa synoptyczna (17 II 2026, godz. 00 UTC)

Przez dwa kolejne dni, w okresie 19-20 II, nad Polskę nasunął się wyż, którego centrum przemieszczało się przez nasz kraj. Ponownie napłynęło mroźne powietrze pochodzenia arktycznego, co przełożyło się spadek temperatury do około -20°C w nocy. Był to przeważnie pogodny i suchy okres, jednak miejscami zachmurzenie wzrastało do dużego, lokalnie występowały opady śniegu, głównie na północy, północnym wschodzie oraz w rejonie Karpat, a na zachodzie sporadycznie także deszczu ze śniegiem i marznącego deszczu powodującego gołoledź. Miejscami, zwłaszcza w centrum, tworzyły się mgły. Dobowe sumy opadu nie przekraczały 20 mm. Najsilniejsze porywy wiatru wystąpiły w górach: 20 II do 22 m/s na Śnieżce i do 15 m/s na Kasprowym Wierchu.

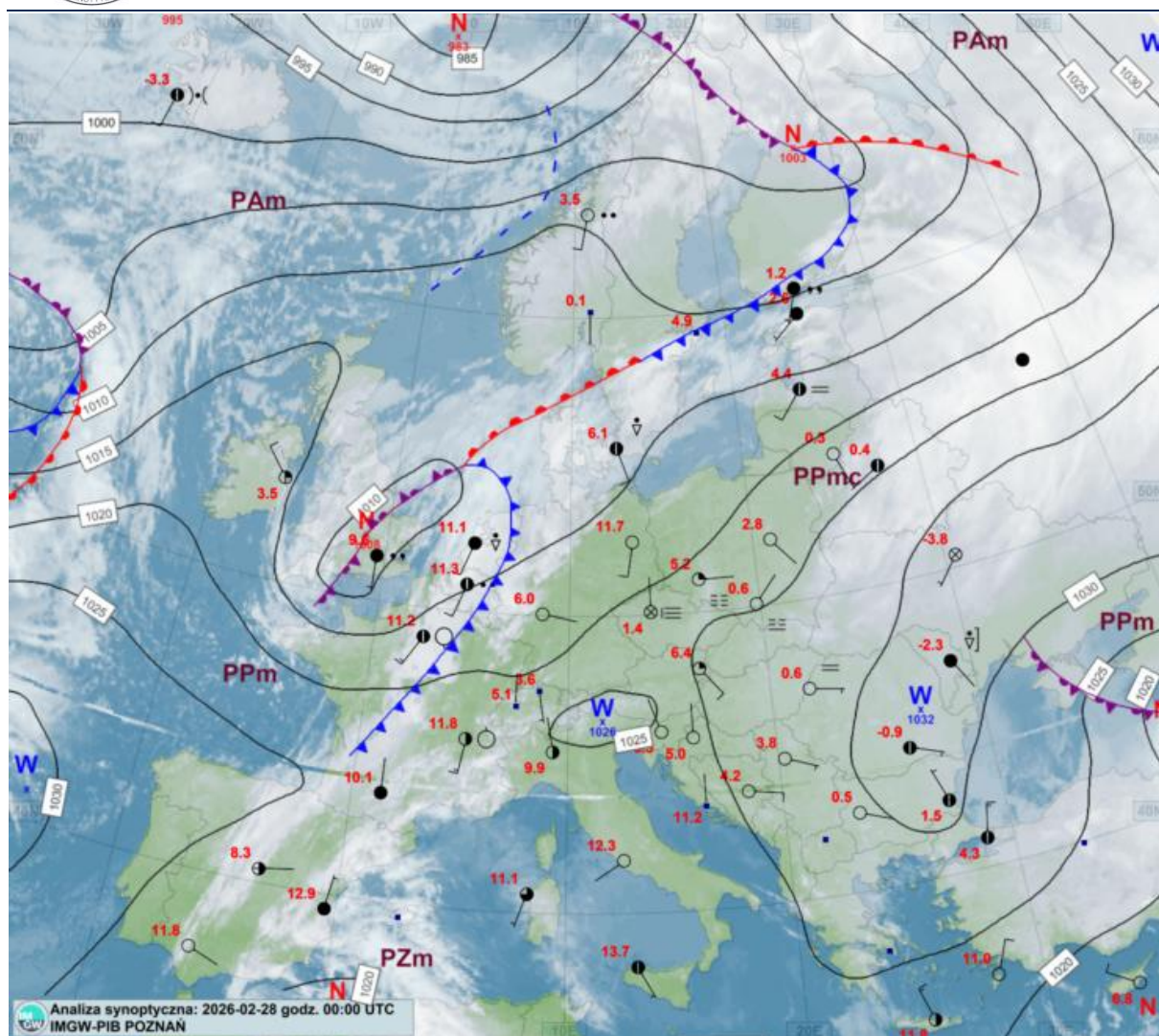
Rys. 2.7. Mapa synoptyczna (20 II 2026, godz. 12 UTC)

W okresie 21-23 II przeważały zatoki niżowe z frontami atmosferycznymi przemieszczającymi się z zachodu. Dynamiczny napływ powietrza polarnego morskiego przyniósł wyraźne ocieplenie; frontom towarzyszyły opady, a 22 II na wielu stacjach przekraczały one 10 mm, co sprzyjało topnieniu pokrywy śnieżnej. Dominowało zachmurzenie duże i całkowite, jedynie miejscami, zwłaszcza na południowym wschodzie, występowały większe przejaśnienia. Początkowo pojawiały się opady śniegu przechodzące w deszcz ze śniegiem i deszcz, miejscami marznący i powodujący gołoledź, a następnie dominowały opady deszczu, lokalnie o natężeniu umiarkowanym; na północnym wschodzie i w górach utrzymywały się także opady śniegu. Miejscami występowały mgły i zamglenia, a lokalnie na zachodzie i południu pojawiły się również burze (23 II). Najwyższe dobowe sumy wystąpiły 22 II: m.in. Jakuszyce 39 mm (woj. dolnośląskie), Istebna-Wieś 30 mm (woj. śląskie), Łask 22 mm (woj. łódzkie) oraz 23 II: Zawoja 26 mm (woj. małopolskie), Szczyrk 25 mm (woj. śląskie), Ciechanowice 23 mm (woj. dolnośląskie). Najsilniejsze porywy wiatru występowały w górach i sięgały 33 m/s na Śnieżce (23 II) oraz 24 m/s na Kasprowym Wierchu (22 II), a poza górami maksymalnie 18 m/s w Jeleniej Górze (23 II).

Rys. 2.8. Mapa synoptyczna (23 II 2026, godz. 12 UTC)

W okresie 24-28 II przeważał wpływ wyżu nad Polską, choć przejściowo, zwłaszcza 27 II, zaznaczało się oddziaływanie mało aktywnych układów frontowych, głównie na północy kraju. Napływało powietrze polarno-morskie, co ograniczało spadki temperatury nocą; jednocześnie wraz z przesuwaniem się centrum wyżu na wschód stopniowo zaczęło napływać cieplejsze powietrze polarno-morskie z południowego zachodu, co przełożyło się na szybki wzrost temperatury do wartości dwucyfrowych w ciągu dnia. Początkowo (24 II) dominowało zachmurzenie duże i całkowite z opadami deszczu, na północy i wschodzie także deszczu ze śniegiem, a w górach śniegu; miejscami na południu opady były okresami umiarkowane. Następnie opady stopniowo zanikały, pojawiały się większe przejaśnienia i rozpogodzenia, a zachmurzenie zmniejszało się do małego i umiarkowanego. Miejscami występowały mgły i silne zamglenia. W analizowanym okresie dobową sumą opadu wynoszącą co najmniej 20 mm wystąpiła jedynie 24 II w Osielcu (20 mm, woj. małopolskie). Najsilniejsze porywy wiatru odnotowano 24 II: Śnieżka 31 m/s oraz Kasprowy Wierch 20 m/s.

Rys. 2.8. Mapa synoptyczna (28 II 2026, godz. 00 UTC)

Legenda do map synoptycznych:

Zjawiska meteorologiczne	
	mgła, mgła marznąca
	marznący deszcz, mżawka
	grad
	burza, błyskawica
	śnieg
	opady przelotne deszczu lub śniegu
	zawieje lub zamieć
	satelitarny obraz stref zachmurzenia
	deszcz ciągły
	mżawka
	śnieg
	opady przelotne deszczu lub śniegu
	zawieje lub zamieć
	satelitarny obraz stref zachmurzenia
Zachmurzenie i prędkość wiatru	
	niebo bezchmurne
	stopień zachmurzenia
	zachmurzenie całkowite
	niebo niewidoczne
	stacja automatyczna
	cisza
	wiatr zmienny
	1 m/s
	2,5 m/s
	5 m/s
	7,5 m/s
	10 m/s
	22,5 m/s
	25 m/s
	27 m/s
	prędkość wiatru, kierunek wiatru, wielkość zachmurzenia
Masy powietrza	
PP	powietrze polarne
PA	powietrze arktyczne
PZ	powietrze zwrotnikowe
m	- morskie
k	- kontynentalne
C	- ciepłe
S	- stare
	front zokludowany, front chłodny, front ciepły, wtórny front chłodny, linia zbieżności
Układy ciśnienia	
W	Wyż
N	Niż
	izobara co 5 hPa

Podsumowanie lutego 2026 r.

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w lutym 2026 roku wynosiła $-1,6^{\circ}\text{C}$ i była niższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło $-1,5^{\circ}\text{C}$). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „lekko chłodny” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Na podstawie danych ze stacji synoptycznych tegoroczny luty charakteryzował się wyraźnym zróżnicowaniem przestrzennym średniej temperatury powietrza, ale rozłożonym strefowo.

Znacznie poniżej normy wieloletniej, tj. poniżej $-2,0^{\circ}\text{C}$ względem okresu referencyjnego 1991-2020, miesiąc ten był na stosunkowo dużym obszarze obejmującym teren Pomorza Wschodniego, Warmii i Mazur, Podlasia, Mazowsza, Kujaw oraz Lubelszczyzny. Na południe od tej strefy, w pasie rozciągającym się od północno-zachodniej Polski przez centrum kraju po południowy wschód, średnia temperatura powietrza kształtowała się przeważnie w przedziale od $-2,0^{\circ}\text{C}$ do $-0,5^{\circ}\text{C}$ względem normy z wielolecia. W normie termicznej luty został sklasyfikowany nieco dalej na południe, obejmując część województwa lubuskiego, południe Wielkopolski, północ Śląska oraz fragmenty Małopolski i Podkarpacia. Na krańcach południowych Polski miesiąc został sklasyfikowany jako powyżej normy.

Najwyższe dodatnie odchylenie od normy odnotowano w Krośnie, gdzie średnia temperatura powietrza była wyższa o $1,3^{\circ}\text{C}$ względem normy; w górach odchylenia były wyższe: na Hali Gąsienicowej nawet o $2,9^{\circ}\text{C}$. Największe ujemne odchylenie wystąpiło w Kętrzynie i wyniosło $-4,1^{\circ}\text{C}$.

Najniższą średnią miesięczną temperaturę w lutym odnotowano w Suwałkach. Wyniosła ona $-6,4^{\circ}\text{C}$, czyli o $3,8^{\circ}\text{C}$ mniej od normy. Najwyższą średnią temperaturę zanotowano w Raciborzu i Nowym Sączu, po $1,2^{\circ}\text{C}$. Najniższa minimalna temperatura powietrza wystąpiła 2 II w Suwałkach i wyniosła $-27,7^{\circ}\text{C}$; najwyższa maksymalna zaś 27 i 28 II w Słubicach i wyniosła $19,4^{\circ}\text{C}$.

W Warszawie średnia miesięczna temperatura wyniosła $-2,4^{\circ}\text{C}$, co oznaczało odchylenie o $-2,0^{\circ}\text{C}$ względem normy wieloletniej. Najwyższą temperaturę maksymalną, $16,3^{\circ}\text{C}$, zanotowano 28 lutego, natomiast najniższą temperaturę minimalną, $-19,5^{\circ}\text{C}$, odnotowano 3 lutego. W latach 1951-2026 w Warszawie najniższą lutową temperaturę minimalną zarejestrowano 1 lutego 1970 r., $-27,6^{\circ}\text{C}$, natomiast najwyższą temperaturę maksymalną, $18,3^{\circ}\text{C}$, odnotowano 25 lutego 2021 r.

Pod względem opadów luty na większości stacji był miesiącem bardzo suchym lub suchym, co oznacza, że miesięczna suma opadów wyniosła od 50% do 74% lub od 75% do 89% normy opadowej z okresu referencyjnego 1991-2020. Miejscami, zwłaszcza w województwach wschodnich, miesiąc miał charakter skrajnie suchy, a suma opadów stanowiła mniej niż 50% normy. W normie opadowej luty zapisał się lokalnie w północno-zachodniej części kraju. Na Wybrzeżu oraz na krańcach południowych kraju miejscami był to miesiąc wilgotny, z sumą opadów na poziomie 111-125% normy, a lokalnie nawet bardzo wilgotny, gdzie odnotowano 126-150% normy.

Największą miesięczną sumę opadów zanotowano w Bielsku-Białej, gdzie spadło 66,6 mm, stanowiło to 143% normy wieloletniej i było jednocześnie najwyższym względnym odchyleniem od normy wśród analizowanych stacji. Najniższą miesięczną sumę opadów odnotowano w Płocku, 10,2 mm, co odpowiadało 38,9% normy wieloletniej, w odniesieniu do normy mniej opadów spadło w Suwałkach: 11,8 mm, czyli 37,5% normy.

W Warszawie miesięczna suma opadów wyniosła 18,5 mm, co stanowiło 62,1% normy wieloletniej. Najwyższą dobową sumę opadów, 11,9 mm, zanotowano 22 II. W latach 1951-2026 najwyższą dobową sumę opadów, 21,4 mm, zanotowano 25 II 1977.

* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

Wartości ekstremalne dla lutego w wieloleciu

Najniższa temperatura	-36,9°C
Najwyższa temperatura	21,2°C
Najwyższa suma opadów	50,2 mm
	76,4 mm

1951-2026

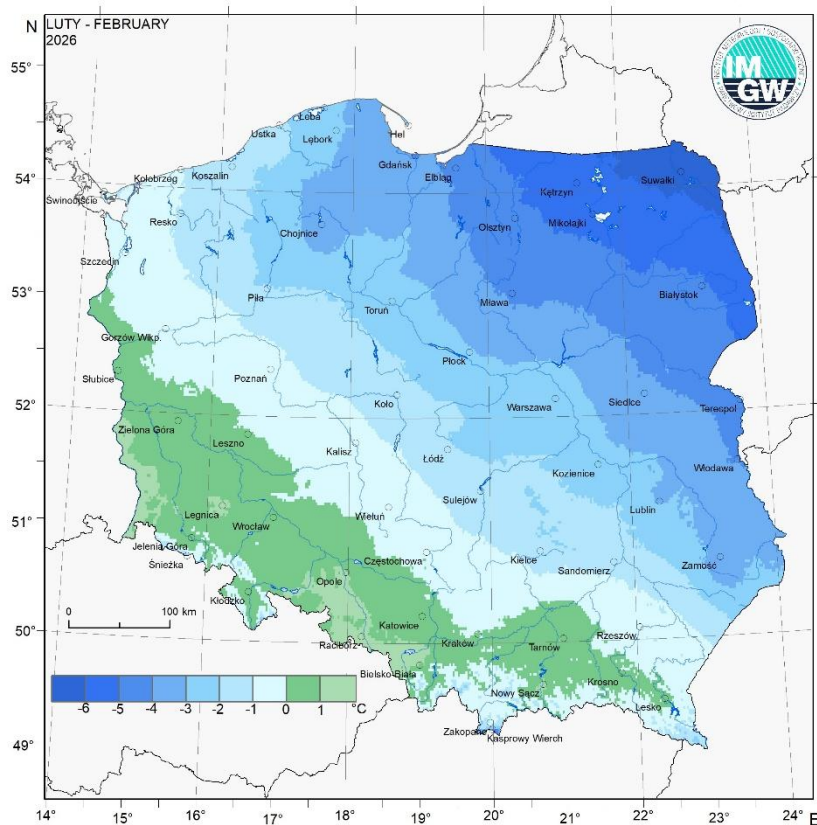
w Jeleniej Górze	10 II 1956,
w Jeleniej Górze	24 II 2021,
w Koszalinie	29 II 1956,
na Kasprowym Wierchu	27 II 1973.

Wartości ekstremalne dla lutego w dziesięcioleciu

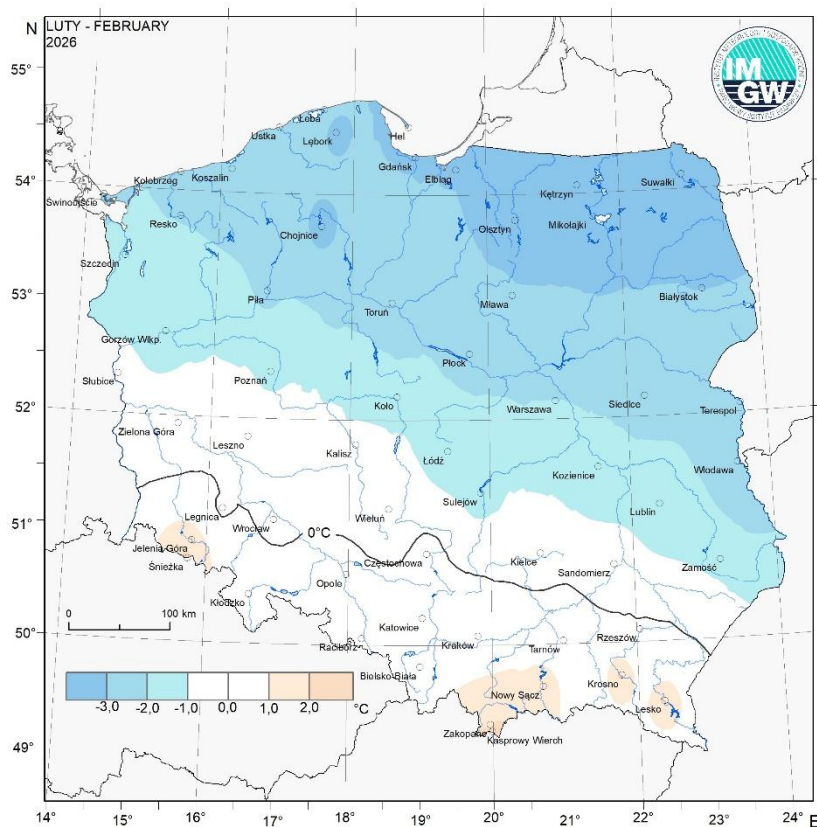
Najniższa temperatura	-27,7°C
Najwyższa temperatura	21,2°C
Najwyższa suma opadów	32,6 mm
	44,0 mm

2017-2026

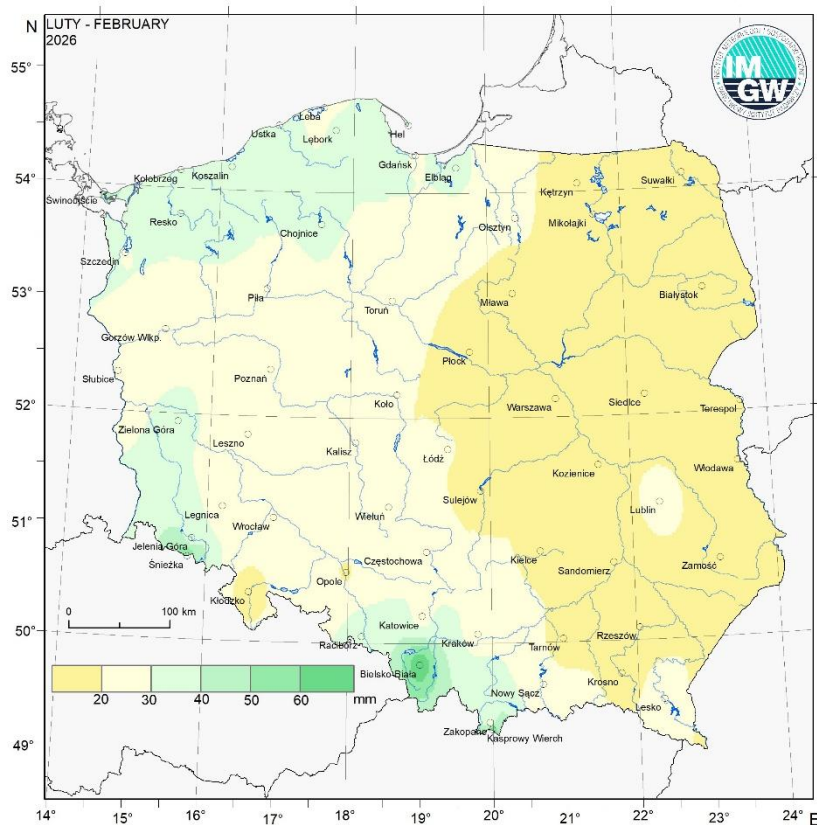
w Suwałkach	2 II 2026,
w Jeleniej Górze	24 II 2021,
w Łęborku	6 II 2024,
na Kasprowym Wierchu	4 II 2020.

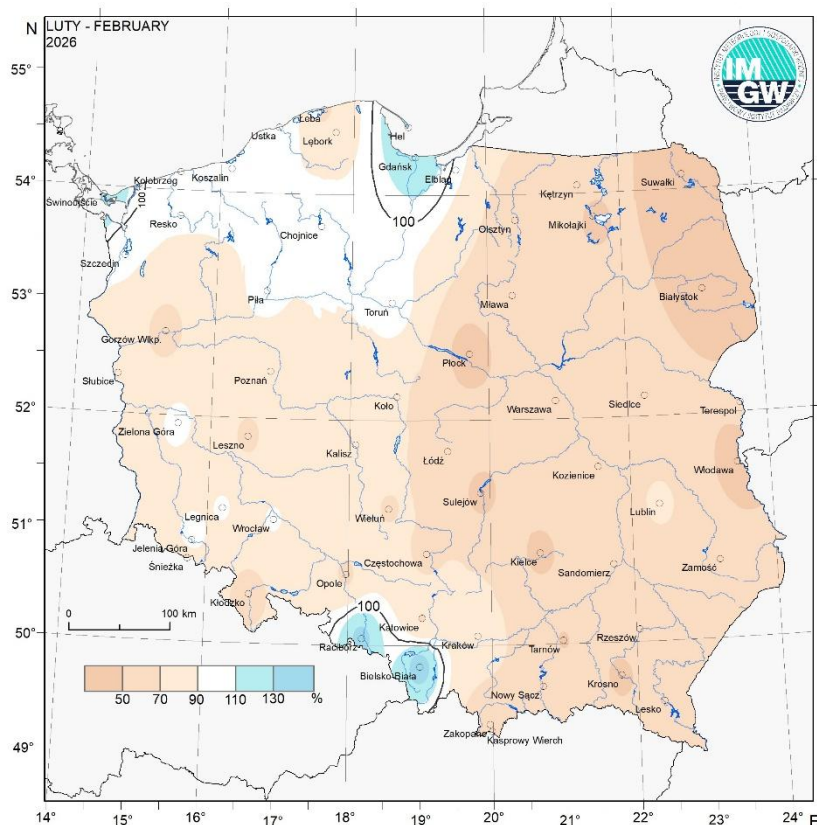
Rys. 2.10. Średnia miesięczna temperatura powietrza w lutym 2026

Rys. 2.11. Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w lutym 2026, w stosunku do średniej wieloletniej 1991-2020

Rys. 2.12. Miesięczna suma opadu atmosferycznego w lutym 2026

Rys. 2.13. Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w lutym 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020

Tab. 2.1. Charakterystyki meteorologiczne w lutym 2026

Lp.	Stacja	Temperatura powietrza						Temperatura gruntu na głęb. 5 cm		Opady atmosferyczne			Pokrywa śnieżna		Ustępnienie
		T średnia	Odchylenie $T_{sr.}$ od normy*	T_{max}	T_{min}	T_{min} przy gruncie	Liczba dni z T_{min} przy gruncie $< 0^{\circ}C$	T średnia	T_{min}	Suma	% normy*	Liczba dni z opadem	Liczba dni z pokrywą śnieżną	Max grubość pokrywy śnieżnej	Suma
		[$^{\circ}C$]	[$^{\circ}C$]	[$^{\circ}C$]	[$^{\circ}C$]	[$^{\circ}C$]		[$^{\circ}C$]	[$^{\circ}C$]	[mm]				[cm]	[godz.]
1	Białystok	-4,9	-3,0	12,7	-24,1	-28,4	27	.	.	12,0	38	11	28	17	79,9
2	Chojnice	-3,8	-3,2	14,7	-19,5	-20,5	26	-0,5	-3,1	31,0	100	10	26	14	75,4
3	Jelenia Góra	0,8	1,0	18,6	-10,8	-13,3	20	0,4	-1,5	35,3	102	13	9	7	63,3
4	Katowice	0,5	0,4	15,4	-11,3	-13,7	20	1,1	-2,6	27,3	69	17	9	11	54,6
5	Kielce	-1,5	-0,4	14,9	-16,3	-17,3	23	-0,3	-5,8	16,0	47	14	20	11	80,4
6	Koszalin	-1,6	-2,5	17,4	-14,8	-15,7	23	.	.	38,1	95	12	21	4	72,9
7	Kraków	0,0	0,2	17,1	-12,8	-13,0	21	-0,4	-5,8	27,4	85	16	13	18	65,1
8	Lublin	-3,1	-1,7	12,8	-19,7	-23,0	25	0,6	0,2	23,5	75	15	23	18	90,2
9	Łódź	-1,8	-1,5	16,6	-16,9	-18,7	22	-1,3	-9,7	20,3	60	11	11	7	77,3
10	Mława	-4,2	-3,0	12,2	-21,3	-23,4	25	0,6	0,4	17,4	59	8	28	30	80,9
11	Olsztyn	-4,7	-3,6	13,0	-24,1	-29,7	25	1,5	0,9	20,6	62	13	28	33	71,1
12	Opole	1,0	0,3	15,6	-10,5	-10,7	19	1,4	-2,9	19,5	67	14	1	2	54,6
13	Poznań	-0,6	-1,1	17,5	-13,8	-14,5	23	-0,6	-5,2	23,5	77	12	10	2	70,0
14	Rzeszów **	-0,6	0,0	15,1	-15,3	-16,2	18	0,3	-5,9	18,8	58	13	18	10	83,9
15	Suwałki	-6,4	-3,8	9,4	-27,7	-35,4	27	0,1	-0,6	11,8	37	7	28	28	82,0
16	Szczecin	-0,3	-1,8	19,0	-13,9	-14,2	22	-0,4	-8,3	29,8	91	11	10	2	63,0
17	Terespol	-4,3	-2,9	12,9	-25,3	-27,0	26	-1,1	-4,3	14,0	51	10	25	20	80,3
18	Toruń	-2,6	-2,5	16,8	-18,6	-21,5	25	-1,7	-8,7	26,7	98	10	22	8	82,1
19	Warszawa **	-2,4	-2,0	16,3	-19,5	-22,0	22	-1,0	-6,3	18,5	62	12	23	20	89,7
20	Wrocław	0,9	-0,2	17,6	-10,4	-12,9	20	1,1	-1,8	23,4	91	13	5	3	58,6
21	Zakopane	-0,7	1,7	12,5	-15,1	-25,0	24	0,4	-0,4	26,7	52	15	28	21	77,3
22	Zielona Góra	0,0	-0,7	19,1	-11,8	-11,6	21	-0,1	-4,9	33,3	94	14	16	4	57,9

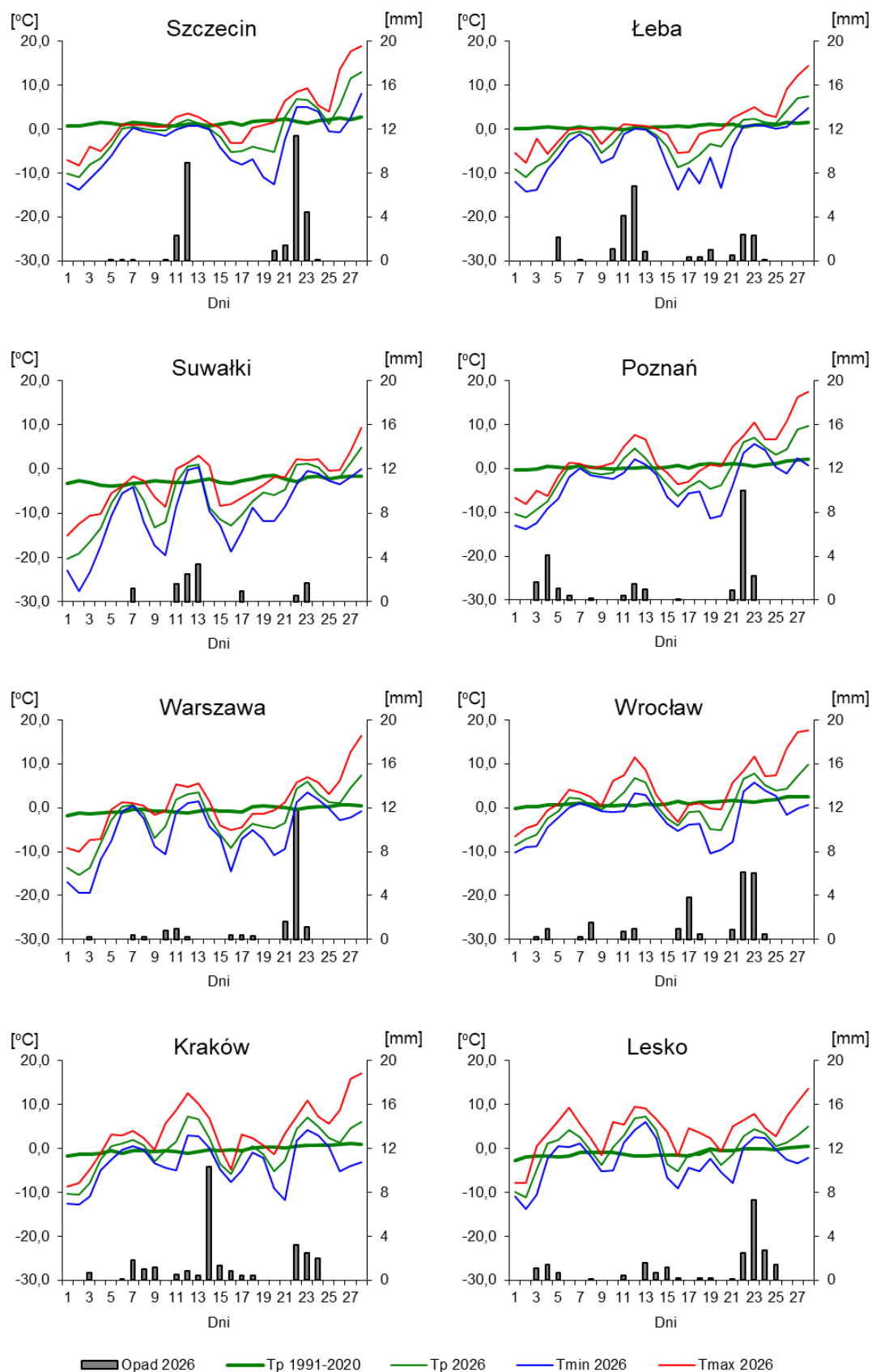
Oznaczenie:

kreska (-) - zjawisko nie wystąpiło;

kropka (.) - brak danych;

* wartości odniesiono do norm z okresu 1991-2020;

Dane meteorologiczne pochodzą z operacyjnej bazy danych i po weryfikacji mogą ulec zmianie.

Rys. 2.14. Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w lutym 2026

Informacja o liczbie zarejestrowanych wyładowań atmosferycznych na obszarze Polski przez system wykrywania wyładowań PERUN

W lutym 2026 system wykrywania i lokalizacji wyładowań atmosferycznych PERUN zarejestrował na obszarze Polski 186 wyładowań, w tym:

- 165 wyładowań chmurowych,
- 5 wyładowania doziemne dodatnie,
- 16 wyładowanie doziemne ujemne.

3. Warunki hydrologiczne

Ostatniego dnia stycznia (31 I) stan wody na górnej i środkowej Wiśle znajdował się na pograniczu wody średniej i niskiej, w dolnym biegu – w strefie wody średniej, a w ujściowym odcinku w strefie wody niskiej. Poziom wody na Narwi był w górnym biegu na pograniczu wody średniej i niskiej, w dolnym natomiast na pograniczu wody średniej i wysokiej. Stan wody na Bugu tego dnia układał się głównie w strefie wody średniej, tylko w górnym biegu w strefie wody niskiej. Strefa stanu wody na Odrze znajdowała się na pograniczu wody średniej i niskiej, tylko poniżej ujścia Warty lokalnie w strefie wody wysokiej. Warta układała się przeważnie w strefie wody niskiej, jedynie lokalnie w strefie wody średniej, a w dolnym biegu w strefie wody wysokiej.

Luty pod względem opadowym oceniony został na przeważającej części kraju jako suchy lub bardzo suchy, na wschodnich krańcach kraju lokalnie nawet skrajnie suchy. W normie opadowej była natomiast północno-zachodnia Polska, a na Wybrzeżu oraz krańcach południowych lokalnie wilgotny, a nawet miejscami bardzo wilgotny. Potwierdzenie tej oceny znajdujemy na mapie miesięcznej sumy opadu atmosferycznego (rys. 2.12) oraz anomalii miesięcznej sumy opadu atmosferycznego (rys. 2.13). Opady były sumarycznie niewysokie, a znaczna część kraju wyróżniała się ich deficytem. W pierwszej dekadzie, wraz ze wzrostem temperatury powietrza rozpoczęło się ustępowanie pokrywy śnieżnej, szczególnie intensywne w trzeciej dekadzie miesiąca. Na koniec miesiąca pokrywa śnieżna utrzymywała się tylko w północno-wschodniej części kraju oraz w górach.

W tab. 2.1 przedstawiono charakterystyki meteorologiczne (m.in. opadowe) dla wybranych 22 miast położonych w różnych rejonach Polski. Z tego wynika, że luty pod względem opadowym był bardzo zróżnicowany nie tylko przestrzennie, ale też w czasie. Wśród miast wymienionych w tym zestawieniu najniższa liczba dni z opadem w miesiącu: 7 dni wystąpiła w Suwałkach, a najwięcej, bo 17 dni z opadem, odnotowano w Katowicach. W miesiącu tym pokrywa śnieżna była notowana przez 28 dni (cały miesiąc) w Białymstoku, Mławie, Olsztynie, Suwałkach i w Zakopanem, a tylko przez 1 dzień w Opolu.

W tabeli 3.1 umieszczono najwyższe w województwach dobowe sumy opadu (20 mm i wyższe), jakie wystąpiły w poszczególnych dniach lutego.

Tab. 3.1. Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20 mm	Zlewnia
7 II	23	Orzech	śląskie, 1%	Brynica
11 II	23	Wotosate	podkarpackie, 3%	Wotosaty
12 II	21	Ostrzyce-Brodnica Górna	pomorskie, 2%	Radunia
14 II	35	Leskowiec	małopolskie, 0%	Skawa
	27	Wapienica	śląskie, 4%	Wapienica
22 II	39	Jakuszyce	dolnośląskie, 2%	Kamienna
	30	Istebna-Wieś	śląskie, 11%	Olza
	22	Łask	łódzkie, 2%	Grabia
23 II	26	Zawoja	małopolskie, 3%	Skawica
	25	Szczyrk	śląskie, 5%	Żylica
	23	Ciechanowice	dolnośląskie, 2%	Bóbr
24 II	20	Osielec	małopolskie, 0%	Skawa

Na podstawie danych z tab. 3.1 można stwierdzić, że w lutym opady przekraczające 20 mm na dobę (uznawane za potencjalnie niebezpieczne) wystąpiły tylko w ciągu kilku dni. Najwyższa dobową sumą opadów została zarejestrowana w dniu 22 II w Jakuszytach, wtedy wyniosła 39 mm.

Na rzekach w lutym notowano początkowo stabilizację, dopiero po wzrostach temperatury powietrza, rozpoczęło się tajanie pokrywy śnieżnej i wahania spowodowane roztopami, w mniejszym stopniu wpływem opadów atmosferycznych, występowaniem zjawisk lodowych i pracą urządzeń hydrotechnicznych.

Zestawienie najwyższych dobowych przyrostów stanu wody (80 cm i wyższe, o 6 UTC) zamieszczono w tab. 3.2. Umieszczone tu najwyższe dobowe wartości wzrostów stanu wody, zgodnie z zasadą przyjętą w miesięcznych Biuletynach PSHM, dotyczą wartości z godz. 6 UTC. Również informacje o wysokości przekroczeń stanu ostrzegawczego i alarmowego podawane są w Biuletynach PSHM wg stanu na godz. 6 UTC.

Tab. 3.2. Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (80 cm i wyższe, o 6 UTC)

Data	Województwo	Rzeka	Stacja hydrologiczna	Przyrost stanu 6 UTC [cm]
4 II	kujawsko-pomorskie	Wisła	Toruń	94
	lubuskie	Odra	Słubice	118
12 II	lubuskie	Odra	Słubice	91
13 II	podkarpackie	Mleczka	Gorliczyna	119
14 II	podkarpackie	San	Jarosław	91
23 II	dolnośląskie	Kwisa	Nowogrodziec	126
	dolnośląskie	Witka	Ostróžno	125
	małopolskie	Wisła	Jawiszowice	148
	małopolskie	Wisła	Grabie	101
	mazowieckie	Cetynia	Zembrów	94
	śląskie	Odra	Krzyżanowice	150
	śląskie	Piotrówka	Zebrzydowice	149
	śląskie	Wisła	Goczałkowice	110
24 II	dolnośląskie	Odra	Malczyce	91
	lubuskie	Nysa łużycka	Sanice	97
	małopolskie	Wisła	Sierosławice	173
	małopolskie	Wisła	Popędzyna	135
	małopolskie	Wisła	Grabie	134
	małopolskie	Wisła	Jagodniki	123
	mazowieckie	Płocka	Strachowo	92
	mazowieckie	Toczna	Hruszew	91
	opolskie	Odra	Brzeg	137
	podlaskie	Nurzec	Brańsk	102
	podlaskie	Ślina	Zawady	83
	warmińsko-mazurskie	Wąska	Pastęk	117
	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	89
25 II	dolnośląskie	Odra	Ścinawa	110
	małopolskie	Wisła	Czernichów-Prom	85
	podkarpackie	Wisła	Koło	103
	świętokrzyskie	Wisła	Sandomierz	95
	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	94
26 II	mazowieckie	Sona	Nowe Miasto	80

Najważniejszymi przyczynami wysokich wzrostów stanu wody w rzekach w tym miesiącu były: spływ wód opadowych oraz opadowo-roztopowych, praca urządzeń hydrotechnicznych oraz występowanie popiętrzeń związanych z rozwojem zjawisk lodowych. Roztopy rozpoczęły się pod koniec pierwszej dekady lutego, a szczególnie nasiliły się w trzeciej dekadzie miesiąca, wraz ze wzrostem temperatury powietrza oraz występowaniem opadów deszczu, które przyspieszyły proces tajania pokrywy śnieżnej. Wtedy też wystąpiły najwyższe wzrosty stanu wody w rzekach, sięgające miejscami ponad 150 cm w ciągu doby, doprowadzając do lokalnych przekroczeń stanów ostrzegawczych i alarmowych.

Na większości rzek, w pierwszej, a częściowo także w drugiej dekadzie miesiąca, obserwowano zjawiska lodowe, głównie w postaci śryżu, lodu brzegowego oraz pokrywy lodowej. Na koniec lutego zjawiska lodowe notowane były głównie w północno- wschodniej i wschodniej części kraju, w postaci lodu brzegowego, pokrywy lodowej, wody na lodzie i kry.

Tab. 3.3. Zestawienie stacji hydrologicznych, na których został przekroczony stan alarmowy

Data	Stacja hydrologiczna	Rzeka	Województwo	Stan ostrzegawczy [cm]	Stan alarmowy [cm]	Stan wody [cm]	Osiągnięty lub przekroczony stan
24 II	Szreńsk	Mławka	mazowieckie	130	180	180	alarmowy
	Rzeszotary	Czarna Woda	dolnośląskie	200	230	236	alarmowy
25 II	Szreńsk	Mławka	mazowieckie	130	180	188	alarmowy
	Rzeszotary	Czarna Woda	dolnośląskie	200	230	242	alarmowy
	Kraszewice	Łużyca	wielkopolskie	240	260	264	alarmowy
26 II	Szreńsk	Mławka	mazowieckie	130	180	188	alarmowy
27 II	Szreńsk	Mławka	mazowieckie	130	180	191	alarmowy
28 II	Szreńsk	Mławka	mazowieckie	130	180	188	alarmowy
	Zbytowa	Widawa	dolnośląskie	310	350	350	alarmowy

Przekroczenia stanu alarmowego w lutym notowano na 4 stacjach wodowskazowych: na Mławce (Szreńsk: 24-28 II, maksymalnie o 11), na Czarnej Wodzie (Rzeszotary: 24-25 II, maksymalnie o 12 cm), na Łużycy (Kraszewice: 25 II, o 4 cm) i na Widawie (Zbytowa: 28 II, stan alarmowy osiągnięty).

Przekroczenia stanu ostrzegawczego w dorzeczu Wisły zanotowano w lutym na rzekach: Wiśła (Jawiszowice: 24-25 II), Pszczynka (Pszczyna: 25 II), Brynica (Brynica: 24-25 II), Soła (Oświęcim: 25 II), Koszarawa (Pewel Mała: 24 II), Stryszawka (Sucha Beskidzka: 24 II), Sękówka (Gorlice: 24-25 II), Ruż (Zaruzie: 27 II), Huczwa (Gozdów: 25-28 II), Krzna (Malowa Góra: 27-28 II), Mławka (Szreńsk: 14-15 i 23 II), Wkra (Trzciniec: 25-28 II; Borkowo: 26-27 II), Bzura (Kwiatkówka: 24-27 II), Mroga (Bielawy: 25-26 II), Rawka (Kęszyce: 27-28 II), Drwęca (Brodnica: 28 II; Elgiszewo: 26-28 II), Wel (Kuligi: 24-25 II), Brda (Tuchola: 4-7 II) i Wierzyca (Brody Pomorskie: 25-28 II). W dorzeczu Odry przekroczenia stanu ostrzegawczego odnotowano na rzekach: Odra (Ślubice: 12 II), Nysa Kłodzka (Bystrzyca: 23 II), Widawa (Zbytowa: 24-27 II; Krzyżanowice: 25-28 II), Kaczawa (Świerzawa: 23-25 II), Czarna Woda (Bukowna: 23-28 II; Rzeszotary: 23 i 26 II), Skora (Zagrodno: 25 II), Orla (Korzeńsko: 25-28 II), Polski Rów (Rydzyna: 24-26 II), Kamienica (Barcinek: 23-24 II), Kwisa (Gryfów Śląski: 24 II; Leśna: 25 II), Czarny Potok (Mirsk: 24 II), Nysa Łużycka (Sieniawka: 23-24 II), Witka (Ostróżno:

23-24 II), Grabia (Łask: 25-28 II), Prosna (Gorzów Śląski: 23-24 II), Łużyca (Kraszewice: 24 i 26 II), Swędrnia (Dębe: 26-28 II), Noteć (Gościemiec: 8-11 II) i Gwda (Ptusza: 24 II; Piła: 24 II).

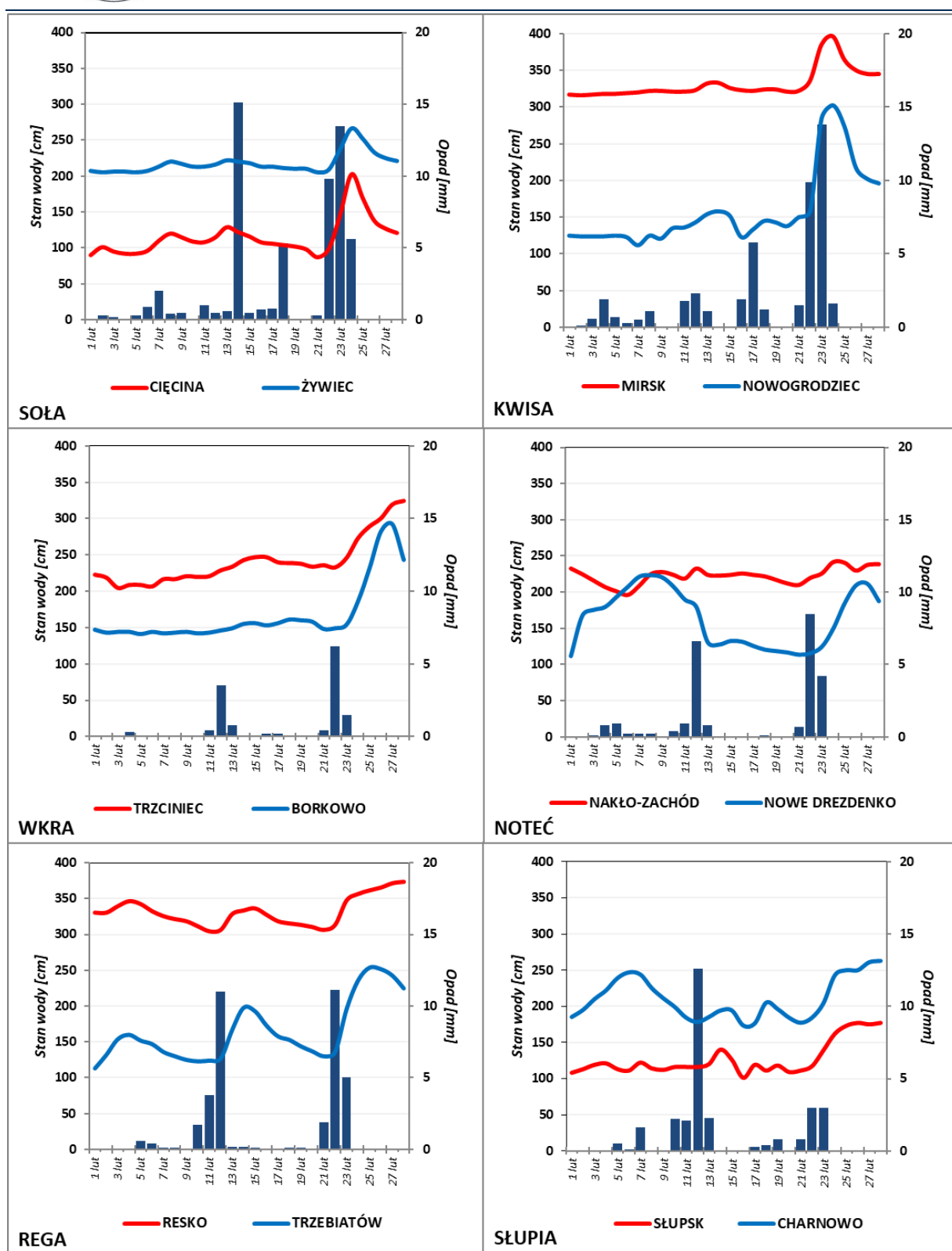
Ostatniego dnia lutego (28 II) stan wody na Wiśle znajdował się w strefie wody średniej, jedynie lokalnie w górnym biegu w strefie wody wysokiej, a u ujścia w strefie wody niskiej. Na Narwi przeważała strefa wody średniej, lokalnie notowano strefę wody wysokiej i niskiej. Na Bugu tego dnia stan wody układał się na pograniczu wody średniej i wysokiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody średniej lokalnie w strefie wody wysokiej, a w dolnym biegu w strefie wody niskiej. Stan wody na Warcie układała się przeważnie w strefie wody średniej, w górnym biegu miejscami w strefie wody niskiej.

W lutym wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2024, odnotowano na 5 stacjach wodowskazowych, na trzech w dorzeczu Wisły, na dwóch w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenie zanotowano na stacji wodowskazowej Wieprzówka na rzece Rudze, o 7cm, w dniu 9 II. W styczniu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2024, odnotowano na 8 stacjach.

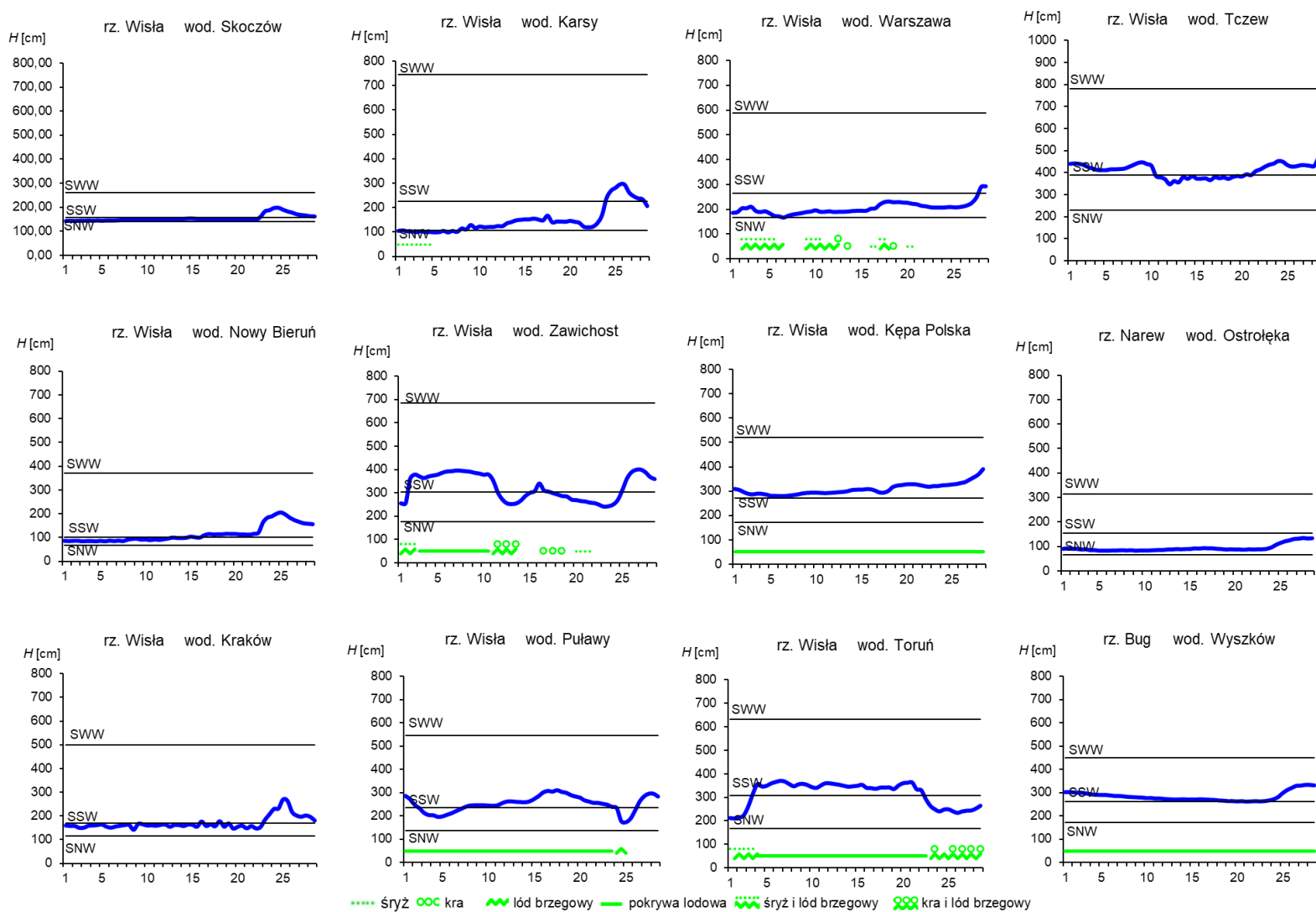
Tab. 3.4. Stacje wodowskazowe, na których stan wody w lutym 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2024)

Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Luty 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH * [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (luty 2026)
Dorzecze Wisły						
1	Żylica	Łodygowice	349	345	4	1
2	Wieprzówka	Rudze	68	61	7	9
Dorzecze Odry						
1	Nysa Kłodzka	Międzylesie	86	86	0	1, 2
2	Bystrzyca Dusznicka	Szalejów Dolny	95	95	0	1
3	Łomnica	Łomnica	222	221	1	4

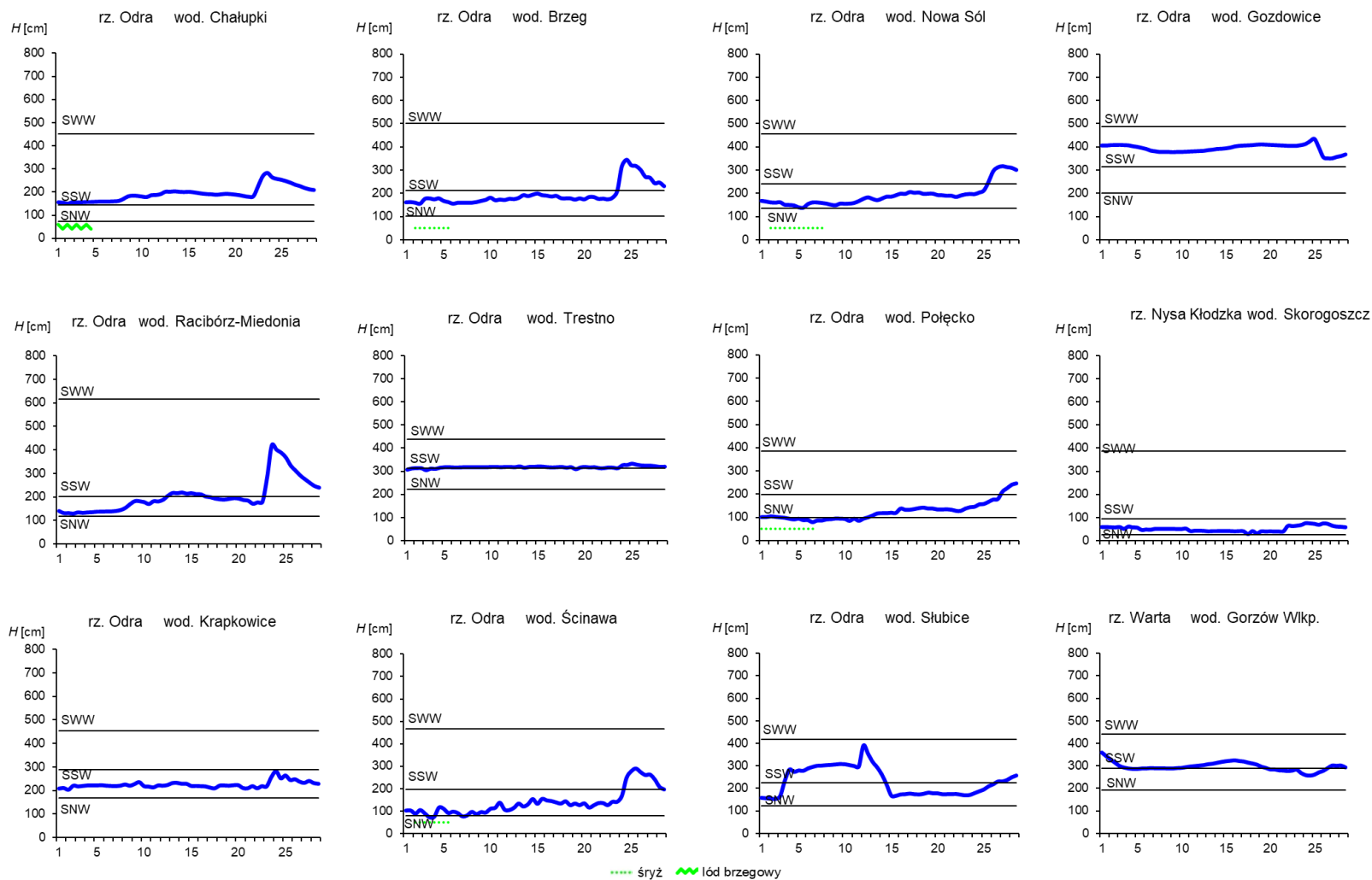
* $\Delta H = H_{\min \text{ abs.}} - H_{\min} \text{ (luty 2026)}$

Rys. 3.1. Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w lutym 2026

Rys. 3.2. Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w lutym 2026

Rys. 3.3. Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w lutym 2026

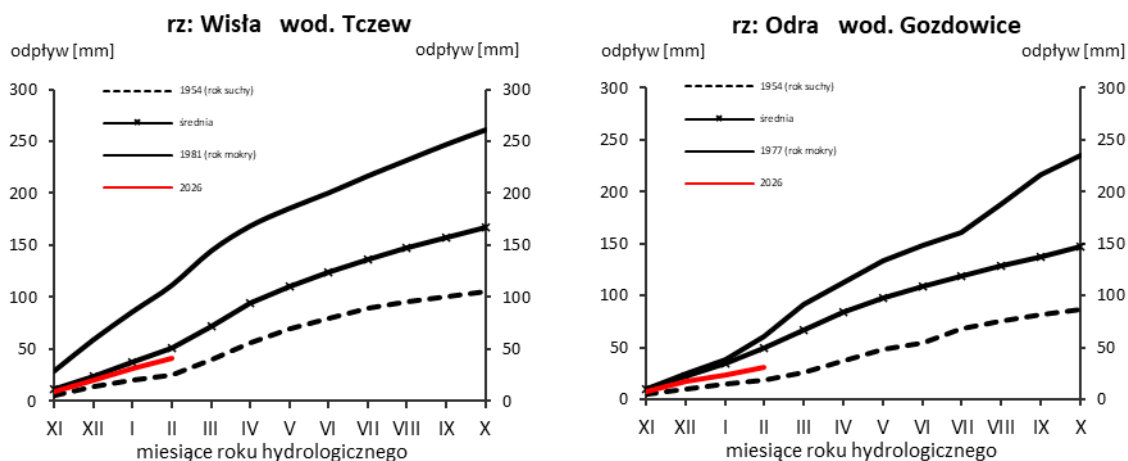
4. Odpływ rzeczny

W lutym wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry były zróżnicowane, ale przeważnie niższe od normy.

Odpływ (tab. 4.1) w dorzeczu Wisły wynosił od 44,6% normy w Wyszku na Bugu do 123% normy w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 33,3% normy w Osetnie na Baryczy do 102% w Raciborzu-Miedoni na Odrze. W rzekach Przymorza odpływ stanowił 68,2% odpływu normalnego w Resku na Redze, 82,0% w Słupsku na Słupi, a w Sępopolu na Łynie 80,6%.

W dorzeczu Wisły odpływ kształtował się od 1,40 SNQ w Wyszku na Bugu do 4,76 SNQ w Przemyślu na Sanie, a w dorzeczu Odry od 1,25 SNQ w Nowym Drezdenku na Noteci do 5,10 SNQ w Osetnie na Baryczy. W rzekach Przymorza odpływ wyniósł 1,69 SNQ w Resku na Redze, 1,71 SNQ w Słupsku na Słupi, a w Sępopolu na Łynie 2,86 SNQ.

Odpływ Wisły do Bałtyku wyniósł w lutym 9,56 mm, tj. 67,6% normy, Odrą odpłynęło 6,92 mm, tj. 50,4% normy.

Rys. 4.1. Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach

Tab. 4.1. Odpływ w lutym 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych

Lp	Rzeka	Przekrój	A [km ²]	Wartości średnie z okresu 1951 - 2020								Luty 2026					
				$\overline{Q}_2$ [m ³ /s]	$\overline{H}_2$ [mm]	$\overline{V}_2$ [mln m ³]	$\overline{Q}_r$ [m ³ /s]	$\overline{H}_r$ [mm]	$\overline{V}_r$ [mln m ³]	$\overline{\Sigma k}$	SNQ [m ³ /s]	Q [m ³ /s]	H [mm]	V [mln m ³]	n [%]	Q/SNQ	Σk
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Wiśła	Sandomierz	31 810	274	20,8	663	287	285	9 063	0,275	101	240	18,3	581	87,6	2,38	0,274
2	Wiśła	Warszawa	84 945	582	16,6	1 409	564	210	17 801	0,294	228	456	13,0	1 103	78,3	2,00	0,256
3	Wiśła	Tczew	193 923	1 133	14,1	2 742	1 032	168	32 539	0,312	417	766	9,56	1 853	67,6	1,84	0,247
4	Dunajec	Nowy Sącz	4 337	39,9	22,2	96,5	65,0	472	2 049	0,192	14,9	49,1	27,4	119	123	3,30	0,284
5	San	Przemyśl	3 688	49,3	32,3	119	52,0	445	1 641	0,276	10,3	49,2	32,3	119	99,8	4,76	0,236
6	Wieprz	Kośmin	10 293	41,0	9,62	99,1	36,8	113	1 159	0,334	16,0	24,6	5,78	59,5	60,1	1,54	0,199
7	Pilica	Sulejów	3 927	25,8	15,9	62,4	22,0	177	695	0,346	8,98	15,1	9,30	36,5	58,6	1,68	0,243
8	Narew	Ostrołęka	21 921	124	13,7	299	108	156	3 411	0,339	42,7	61,8	6,82	150	49,9	1,45	0,191
9	Bug	Wyszków	38 394	164	10,3	396	152	125	4 799	0,320	52,3	73,0	4,60	177	44,6	1,40	0,161
10	Łyna	Sępól	3 640	31,0	20,6	75,0	24,5	212	773	0,386	8,74	25,0	16,6	60,5	80,6	2,86	0,388
11	Odra	Racibórz-Miedonia	6 729	66,2	23,8	160	64,3	302	2 029	0,284	15,4	67,4	24,2	163	102	4,37	0,249
12	Odra	Ścinawa	29 612	184	15,1	446	177	189	5 589	0,302	62,9	127	10,4	307	68,8	2,02	0,216
13	Odra	Nowa Sól	36 840	222	14,6	536	200	171	6 292	0,319	79,4	137	9,00	331	61,8	1,72	0,220
14	Odra	Gozdowice	109 810	623	13,7	1 507	512	147	16 141	0,340	241	314	6,92	760	50,4	1,30	0,214
15	Nysa Kł.	Skorogoszcz*	4 489	30,7	16,5	74,2	35,7	251	1 127	0,271	9,12	20,6	11,1	49,8	67,2	2,26	0,174
16	Barycz	Osetno	4 580	23,7	12,5	57,3	14,8	102	466	0,395	1,55	7,90	4,17	19,1	33,3	5,10	0,183
17	Bóbr	Żagań	4 255	43,2	24,5	104	37,2	276	1 174	0,327	11,5	29,3	16,7	70,9	67,9	2,56	0,219
18	Warta	Sieradz	8 156	56,3	16,7	136	44,3	171	1 396	0,359	21,0	32,6	9,67	78,9	57,9	1,55	0,251
19	Warta	Poznań	25 909	134	12,5	324	99,4	121	3 135	0,365	39,6	72,8	6,80	176	54,4	1,84	0,251
20	Noteć	N. Drezdenko	15 932	90,5	13,7	219	72,6	144	2 289	0,369	38,4	48,1	7,30	116	53,2	1,25	0,214
21	Rega	Resko	1 134	11,3	24,1	27,3	8,70	242	274	0,384	4,57	7,71	16,4	18,7	68,2	1,69	0,260
22	Słupia	Słupsk	1 452	17,8	29,7	43,1	15,6	338	491	0,373	8,52	14,6	24,3	35,3	82,0	1,71	0,318

* - Przepływ jest pod wpływem gospodarki wodnej w zbiorniku.

Objaśnienia do tab. 4.1.

Q_m	przepływ średni miesięczny z wielolecia,
$\bar{H}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
m	indeks miesiąca
$\bar{Q}_r$	przepływ średni roczny, z wielolecia,
$\bar{H}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
r	indeks roku
$\sum k^-$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) w stosunku do odpływu średniego rocznego będącego sumą odpływów średnich miesięcznych z wielolecia
SNQ	przepływ średni z minimalnych przepływów rocznych z wielolecia,
Q	przepływ średni miesięczny bieżącego roku,
H	odpływ miesięczny bieżącego roku,
V	odpływ miesięczny bieżącego roku,
n	procent w stosunku do wartości średniej z wielolecia $n = Q / \bar{Q} * 100\% = H / \bar{H} * 100\% = V / \bar{V} * 100\%$,
k	wskaźnik odpływu miesięcznego w stosunku do odpływu średniego rocznego $k = H / \bar{H}_r = V / \bar{V}_r$
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) do końca danego miesiąca w stosunku do odpływu średniego rocznego

5. Jeziora

Rys. 5.1. Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej

Tab. 5.1. Morfometria i zlewnie jezior

Lp.	Jezioro	Jezioro				Zlewnia	Powierzchnia zlewni jeziora ²⁾
		Powierzchnia ²⁾	Objętość ¹⁾	Głębokość średnia ¹⁾	Głębokość maksymalna ¹⁾		
		[km ²]	[mln m ³]	[m]	[m]		[km ²]
1	Sławskie	8,3	43	5,2	12,3	Obrzyca – Odra	206,1
2	Powidzkie	10,7	131	12,7	45,4	Meszna – Warta	79,6
3	Komorze	3,9	49	11,8	34,7	Piława – Gwda	35,8
4	Sławianowskie	2,9	18	6,6	15,0	Głomia – Gwda	107,7
5	Ostrowite	3,6	36	9,4	28,5	Płociczna – Drawa	311,3
6	Morzycko	3,2	50	14,5	60,0	Słubia – Odra	60,6
7	Rajgrodzkie	14,6	143	9,4	52,0	Jędrzna – Biebrza	742,8
8	Dejguny	7,7	93	12,0	45,0	Pisa – Narew	57,7
9	Bachotek	2,2	15	7,2	24,3	Skarlanka – Drwęca	233,4
10	Jasień	5,7	48	8,3	32,2	Łupawa	71,7
11	Raduńskie Górne	3,8	60	15,5	43,0	Radunia	73,6
12	Dadaj	9,7	121	12,3	39,8	Wadąg – Łyna	340,1

¹⁾ Atlas Jezior Polski (1996, 1997, 2000)

²⁾ Mapa Podziału Hydrograficznego (2010)

W lutym 2026 roku średni stan wody dla wszystkich akwenów (brak danych dla jednego jeziora) niemal nie zmienił się, tj. obniżył się nieznacznie: ubyło średnio 0,6 cm. W sześciu jeziorach stan wody wzrósł, w trzech obniżył się, w dwóch pozostał bez zmiany (Ostrowite, Jasień), a dla jednego (Bachotek) brak danych. Jak napisano wyżej, miesięczne spadki poziomu wody były dużo wyższe niż wzrosty: maksymalny spadek zarejestrowano w Rajgrodzkim (17 cm), a wzrosty wynosiły zazwyczaj od 1 do 3 cm.

W strefie stanów wysokich było pięć jezior, średnich – cztery, niskich – dwa, a dla jednego był brak danych. Maksymalne przekroczenie granic wody średniej odnotowano w Powidzkim (63 cm), a dużo mniejsze zarejestrowano w pozostałych sześciu jeziorach, w których odnotowano przekroczenie stanu średniego.

W porównaniu do wielolecia 1981-2020, średni dla wszystkich jezior, wieloletni stan wody był niewiele niższy od stanu bieżącego (o niecałe 2 cm). Siedem akwenów wykazywało bieżący nadmiar wody, a cztery jeziora wykazywały bieżący niedobór wody.

Jeśli chodzi o temperaturę średnią wody w lutym, to w obrębie temperatur średnich w porównaniu do ubiegłego miesiąca odnotowano jej spadek w dziewięciu jeziorach, a wzrost w dwóch (Sławskie i Sławianowskie); w związku z tym nie można mówić, by w tym miesiącu w jeziorach nastąpiła zmiana tendencji ze spadkowej na wzrostową. Także w obrębie wszystkich temperatur charakterystycznych zmierzone wartości zdecydowanie potwierdzały układ, który zaobserwowano wśród temperatur średnich (25 temperatur charakterystycznych wykazywało dalszy spadek, a osiem wykazywało wzrost).

Średnia miesięczna wartość temperatury wody dla wszystkich jezior wyniosła 1,2°C: najwyższą odnotowano w Sławskim (1,8°C), a najniższą w Raduńskim G. (0,2°C). Jej miesięczny średni spadek to 0,3°C, a maksymalny zanotowany spadek wynosił 0,8°C w jez. Komorze. Najwyższą dzienną temperaturę wody zmierzono w Sławianowskim (2,6°C, 28 II), a najniższą w Raduńskim G. (0,0°C, 14-24 II). W lutym temperatura wody jezior pomorskich była niższa niż jezior położonych w pozostałej części kraju.

Trwała pokrywa lodowa występowała generalnie w całym lutym na wszystkich akwenach, dla których posiadano dane. Była ona duża i maksymalnie grubość jej wyniosła 52 cm (Jasień).

Tab. 5.2. Stan i temperatura wody jezior w lutym 2026

Lp	Jezioro	$\bar{H}_{II}$ (1981 – 2020)			H_{II}			Stan wody	ΔH			T_{II}			ΔT		
		NNW	SSW	WWW	NW	SW	WW		NW	SW	WW	NT	ST	WT	NT	ST	WT
		[cm]			[cm]				[cm]			[°C]			[°C]		
1	Sławskie	153	175	201	178	180	184	wysoki	2	2	4	1,2	1,8	2,3	0,7	0,6	0,6
2	Powidzkie	414	457	506	384	386	388	niski	0	2	4	1,1	1,4	2,1	0,2	-0,6	-0,8
3	Komorze	122	136	159	120	120	121	niski	1	-1	-1	0,5	0,8	1,8	-0,6	-0,8	-0,3
4	Sławianowskie	163	203	240	206	211	218	wysoki	2	6	12	1,5	1,7	2,6	0,5	0,3	0,6
5	Ostrowite *)	93	106	128	113	115	120	wysoki	0	0	5	0,7	1,3	2,5	-0,3	-0,4	0,3
6	Morzycko	165	195	232	197	199	202	średni	1	3	5	0,8	1,2	2,0	0,2	-0,1	-0,6
7	Rajgrodzkie	109	162	230	160	173	184	średni	-24	-17	-9	0,8	1,2	1,8	-0,5	-0,5	-0,9
8	Dejguny	133	181	221	199	200	202	wysoki	2	1	1	1,0	1,4	1,8	-0,1	-0,2	-1,2
9	Bachotek	226	279	325													
10	Jasień	126	142	158	136	136	136	średni	1	0	0	0,8	1,2	1,4	-0,4	-0,5	-1,8
11	Raduńskie G.	484	498	524	491	493	495	średni	7	6	5	0,0	0,2	1,1	-0,1	-0,5	-1,1
12	Dadaj	104	150	231	170	172	175	wysoki	-4	-9	-13	0,7	0,9	1,2	-0,1	-0,3	-0,8

*) Ostrowite – wielolecie 2005 – 2020

gdzie:

$\overline{H_m}$ - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

H_m - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔH - zmiany stanów charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

T_m - temperatury charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔT - zmiany temperatur charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

NNW- najniższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

SSW- średni stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

WWW- najwyższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

NW- najniższy stan w danym miesiącu

SW- średni stan w danym miesiącu

WW- najwyższy stan w danym miesiącu

NT - najniższa temperatura wody w danym miesiącu

ST - średnia temperatura wody w danym miesiącu

WT- najwyższa temperatura wody w danym miesiącu

Tab. 5.3. Grubość pokrywy lodowej w lutym 2026 [cm]

Jezioro	Dzień miesiąca						Średnia grubość
	5	10	15	20	25	ostatni	
Sławskie	23	24	21	24		15	21
Powidzkie				30			30
Komorze	29	29	29	29	28	28	29
Sławianowskie	34	34	36	37	34	30	34
Ostrowite	23	24	25	27	21	21	24
Morzycko	28	25		27			27
Rajgrodzkie	29	33	37	40	40	40	37
Bachotek							
Jasień	35	45	52	50	48	47	46
Dadaj	30	35	35	35	35	35	34

***Rozpowszechnianie powyższych danych
wyłącznie
z podaniem IMGW-PIB jako źródła informacji***

**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY**

01-673 Warszawa, ul. Podleśna 61

Internet: <http://www.imgw.pl>

e-mail: biuletyn@imgw.pl